

विष्णुसि ॥ २३ ॥ सर्वरूपमया देवी सर्वदेवी मयं जगत् ॥ अतो हं विश्वरूपोऽहं ॥

नमामि परमेश्वरी ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीमत्कडियपुराणे सात्रसिद्धिस्तोत्रे ॥

श्रीजगद्वती महात्म्येनेमन्त्रिरुपसंगेतिर्कनामसमासेम् ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥

कनकरु ॥ गङ्गादिदीपवन्तमपि हाहायनपते श्रीसूर्यमहोभागव्यप्रदपासाह

मुमुक्षुकारि आवणमासहृष्टपतिरुगुरुवासरलिरिवते ॥ शुभमस्तु ॥ श्री ॥

गीतारामहाविद्या श्रीश्री सुवनेश्वरी ॥ २३ ॥

वसिष्ठेन मन्त्रान् विष्णुमावतीतया शुकनासिधविद्याया ॥
पंजीकलात्मिका वैश्वानरा इवनेश्वरानिमलविद्याप्रकृतितोः ॥

ब्रह्मसंचडमरुपानपात्रंचविभ्रती ॥ १७ ॥ एकवीराकालरात्रीसैवोक्ताकाम
ना ॥ तेजोमंडलदुर्द्धर्शाः नामरीचित्रकोतिनृत् ॥ १८ ॥ वित्रत्रमरपाणिसामहामा
रीतिगायते ॥ इतिमूर्त्तित्रयोद्देव्याव्यास्यतावसुधाधिपा ॥ १९ ॥ जगन्मातृश्रंडिका
याः कीर्तिताः कामधेनवः ॥ इदंरहस्यंपरमेनवाच्यं कस्यचित्त्वया ॥ २० ॥ व्याख्यानं
दिव्यमूर्त्तिनामज्ञाष्टफलदायकं ॥ मेधाप्रज्ञातथाश्रद्धाधारणाकोतिचरेवच ॥
२१ ॥ शोतिपुष्टिस्तथालक्ष्मीरेतन्नर्वप्रयश्चति ॥ एतत्सर्वंस्वंप्रसादितं सर्वमाप्नोत

कशतमोत्रुंगवृत्तपीनघनस्तनी ॥ मुष्टिशालीमुखाएषा कमलकमलालयं ॥ १३ ॥
 पुष्पपद्मवमूलादिफलादीन्शाकसेचयं ॥ काम्पानवरसैयुक्तं सुवृद्धमफज
 रापहै ॥ १४ ॥ कामुकंचस्फुरकांतिविभक्तिपरमेश्वरी ॥ शाकंभरीशाताक्षीचसैव
 दुर्गाप्रकीर्तिता ॥ १५ ॥ उमागौरीसतीचंडीकालिकेशाउपार्वती ॥ शाकंभरीस्तुवन्
 ध्यायन्नुत्तपन्संपूजयन्नमन् ॥ १६ ॥ अक्षय्यमश्रुतेशीघ्रमन्नयानामृतानि ॥ श्री
 मादिनीलवर्णाचंद्रदृशानामासुरा ॥ १७ ॥ विशाललोचनानारीवृत्तपीनघनस्तनी ॥

लेखावतीसुलोतावतीवमनो^{हसे}॥७॥ कर्कशावतीकांतौ^{सु} सर्वानंदपयोनिधि
नक्तानुसंपादयेद्देवीसर्वकामडुघोसनौ॥८॥ खड्गपाशचमुशलंजाले^{विभ्र}
त्रिसा॥ आख्यातारक्तचामुंडादेवीयोगेश्वरीतिच॥९॥ अनयाव्यासमखिलंजग
स्वावरजंगमं॥ इमोयः पूजयेन्नक्त्यासव्याप्तोतिचराचरं॥१०॥ अधीतेयश्मंनितं
रक्तदंत्पा^{वपुस्त}॥ तंसापरिवरेद्देवीपतिप्रियमिवांगना॥११॥ शाकंभरीनील
वर्ष्मतीलोत्पलविलोचना॥ गंभीरनासिस्त्रिवलीविष्णुषिततनूदरी॥१२॥ सुक

यं ॥ १ ॥ कनकोत्तमकांतिसासुकांतिकनकांबरे ॥ देवीकनकदासघं कनकोगदन्त
 षण ॥ २ ॥ कमलोकशपाशाक्षैरलेरुतचवर्जुजा ॥ इंदिराकमलालक्ष्मीः सा श्रीरु
 क्मोबुजासना ॥ ३ ॥ यारक्तदंतिकानामदेवाप्रोक्तामनघ ॥ तस्याः स्वरूपेवह्या
 मिष्टुणुसर्वत्रयापहं ॥ ४ ॥ रक्तं विरारक्तवर्णरक्तसर्वगिन्नुषण ॥ रक्तायुरक्तेत्रा
 सारक्तकेशातिनीषण ॥ ५ ॥ रक्ततीक्ष्णस्वारक्तदशनारक्तदंष्ट्रिका ॥ पतिनारीच
 नुरक्तादेवीनक्तान् ^{जेन} ॥ ६ ॥ वसुधैवविशालासासुमेरुयुगलस्तनी ॥ दीर्घो

प्रकः प्राणमोरोप्य चात्मनि ॥ सुचिरं भावयेद्दीक्षां चंडिको तन्मयो भवेत् ॥ ३॥ एवं यः
 पूजयेत्प्रक्या प्रत्यहं परमेश्वरी ॥ मुक्तामोगान् यथा कामदेवी सा युष्यमाप्नुयात् ॥ ३॥
 यो न पूजयते नित्यं चंडिको न क्व वसतः ॥ न स्मृत्वा स्पुष्पानि निद्विहेत्परमेश्वरी ॥
 ३॥ यथोक्तेन विधानेन चंडिको सुखमाप्स्यसि ॥ ॥ इति श्रीमहाकण्डिकायपुराणे साव
 त्तिके मन्त्रे देवी श्रीमगवती महात्म्ये वैकुण्ठिके नाम रहस्यं ॥ ॥ १८ ॥ ३ ॥
 नैद्यामगवती नाम यादविष्पति नैद्या ॥ स्तुता सै पूजिता नक्पावरी कुर्याज्जगत्र
 ॥ स्तुता सै पूजिता नक्पावरी ॥

तस्मात्पुनर
 नृपालस्य
 लोकमहेव

रुष्मि मन्त्र

रतःसिंहसमग्रंधर्ममीश्वरं ॥ ३२ ॥ वाहनंरुजयेदेवाधतेयेनचराचरं ॥ ततःरुतांज
 लिस्तुवास्तुवीतचरितैरिमैः ॥ ३३ ॥ एकेनवामधमेननेकेनेतरयोरिह ॥ चरिताद्वनच
 जपेऋपनष्टिप्रमवाप्तुयात् ॥ ३३ ॥ स्तोत्रमंत्रैस्तुवान्नीशंयद्विवाजगदेविकां ॥ प्रह
 क्षिणांनमस्कारान्स्तुवास्तुद्रिस्तोत्रलि ॥ ३४ ॥ समापयेत्तुगतींभात्रीमुकुमुकु
 तंद्रितः ॥ प्रतिश्लोकंचतुक्रयात्यसंमधुसर्पिषा ॥ ३५ ॥ कुक्रयात्स्तोत्रमंत्रैर्वाचे
 डिकायेष्टुनंहविः ॥ ~~स्तोत्रमंत्रैर्वाचे~~ देवींरुजयेत्सुसमाहितः ॥ ३६ ॥ प्रयतःप्रांजलिः

स. ३०.

श्लोकाद्वंश
 पादंवास्तो
 कुन्यामर
 किराद्वंश
 त्वापंश्लि
 त्तुवास्तु

१२

घातकरीयेन रजितासाजगत्पुः॥ लिषिवाष्टदलेपये चंदनागरुक्कंक्रमैः॥ २६॥
 षट्कोणं चैव तन्मध्ये देवी तन्मध्ये तस्येत्॥ पूजयेज्जगतां धात्री चंडिकां नक्रव
 सलां॥ २७॥ अर्घादि तिरलेकारैर्गंधपुष्पैस्तथा चतैः॥ धूपे दृश्ये श्येनैवेद्यैर्नानासह
 समचितैः॥ २८॥ रुधिरोक्तेन बलिना मांसेन सुरया सह॥ प्रणामाचमनीयेन चंद
 नेन सुगंधिना॥ २९॥ सकर्पूरैश्च तांबूलैर्नक्तिनावसमचितैः॥ कामनागे यतो दे
 व्याश्चिन्नशीर्षमहासुरं॥ ३०॥ पूजयेन्महिषेयेन प्राप्तं सायुष्यमीशया॥ दक्षिणेपु

सुवर्चि
 रंज्या
 एवासा
 कर्मधन

दक्षिणेष्टमुजालक्ष्मीमहतीति समर्चयेत् ॥ २० ॥ अथादशमुजाचैषायदाष्ट्या नराधि
 प ॥ दशाननाचाष्टमुजादक्षिणेत्तरयोस्तदा ॥ २१ ॥ कालमृत्कृत्तसेष्ट्यौसर्वानिष्टप्रशा
 तये यद्यचाष्टमुजाष्ट्याश्रंभसुरनिवर्हणी ॥ २२ ॥ नचास्याः शक्रयष्ट्यास्तदाह
 द्रविनायकौ ॥ नमो देव्यां वितिस्तोत्रैर्महालक्ष्मीसमर्चयेत् ॥ २३ ॥ अवतारत्रयाच्चार्या
 स्तोत्रमंत्रास्तदाश्रयाः ॥ अथादशमुजाचैकोष्ट्यामहिषमर्दनी ॥ २४ ॥ महालक्ष्मी
 महाकालीसैव प्रोक्ता सरस्वती ॥ ईश्वरीपुण्यपापानां सर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥ महि

वर्हणी ॥ २४ ॥ ददौ साष्टत्रुजा बाणमुशले शूलचक्रहृत् ॥ शंखं च लो गुले घंटां कार्मु
कं वसुधाधिप ॥ २५ ॥ इत्कं कानि स्वरूपाणि मूर्तीनां तव पाथिवि ॥ उपासने जगन्नाडः
पृथगासां निशामय ॥ २६ ॥ एषा संप्रजिता नक्सा सर्वज्ञं प्रयच्छति ॥ निश्चिन्मथनी
देवी शंता सुरनिवर्हणी ॥ २७ ॥ महालक्ष्मी यद्वा पूज्या महाकाली सरस्वती ॥ दक्षिणे त्र
रतः पूज्योऽष्टतोमिथुनत्रयं ॥ २८ ॥ विरंचिः श्यामध्ये रुद्रौ गौर्यचिदक्षिणे ॥ वामे
लक्ष्मणकृष्णकेशा पुरुतो देवतात्रयं ॥ २९ ॥ अष्टादशत्रुजामध्ये वामे चास्मादज्ञानना

चित्रानुलेपनाकोतिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ १७ ॥ अथादशभुजापुत्रासाम्
 हस्तभुजासती ॥ आयुधासिद्धिदयामहत्सिद्धिः करक्रमात् ॥ १८ ॥ अक्षमालोचक
 मलंबाणसिंकोलिशंगहा ॥ चक्रं त्रिशूलं परशुशंखो घंटा च पाशकः ॥ १९ ॥ शक्तिदंड
 श्वर्मचापं पानपात्रं कमंडलुः ॥ अलंकारतनुजामेतिः रायुधैकमलासनः ॥ २० ॥ सर्वदे
 वमयीभीशो महालक्ष्मीसिमां नृपः ॥ एजयेत्सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्नवित्
 ॥ २१ ॥ गौरीदेहासमुद्भूतायासवैकपुण्यविता ॥ सा चाक्षरस्वती प्रोक्ता श्रुता सुरनि ॥ २२ ॥

विशालयाराजमाना विशलोचनमालया ॥ ३ ॥ ~~सुखरद्वानदंष्ट्रीसा~~
नीमरूपाहिक्लमिपरूपसौजापकोतीनी ॥ ४ ॥ सप्रतिष्ठा महाश्रियेखड्गवाणगदा
शूल ॥ शंखचक्रमुशंडितत्परिधंका मुकेशीचं ॥ ५ ॥ एषासावैष्णवीमायाकालरात्री
पुरसया ॥ आराधितावशीकुर्यात्सजाकत्रंश्चराचरं ॥ ६ ॥ सर्वदेवशरीरेसोयावितर्कतामि
हप्रज्ञो ॥ त्रिगुणसामहालक्ष्मीः सा ज्ञानमहिषमर्दनी ॥ ७ ॥ श्वेताननानीलजुजासुश्वे
तस्तनमंडला ॥ रक्तमध्मारक्तपादानीलजंघोरुमूर्द्धजा ॥ ८ ॥ सुवृत्तजघनाचित्रमालोबरवि

१४

निष्कल
धरे

धर

मं २१ ॥ पुष्यपालयामासते ॥ ह्यसहकेशवः ॥ महालक्ष्मीमहाराजजगत्सर्वमहेश्वर
२८ ॥ निराकारवसाकारसेवनानाविधमन्त्रत ॥ नामांतरैर्निरूप्यैषानाम्ना नोक्तैर्निकस
चित् ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमाकंडेयपुराणे सावर्णिके मंत्रे देवी श्रीजगवती महात्म्ये
अनिकं नाम रहस्य ॥ ११ ॥ इति रुवाच ॥ ॥ त्रिगुणात्मसी देवी साविकीया त्रिभो
हिता ॥ सा सर्वचंडिकारुद्रजगवती रथे ॥ १ ॥ योगनिद्राहरेरुक्ता महाकाली तमोगुण
मधुकैटभनाशार्थ्यां उद्यात्रांबुजामना ॥ २ ॥ दशवक्रादशानुजादशपादांजनप्रभा ॥

स.श.

ई.ए.

२१॥ सरस्वतीं श्रियं गौरीं हस्तं च पुरुषं नृपं ॥ जनयामास नामानितायोरपि वदामि ते
२२॥ विष्णुः हस्तो रुषी केशो वासुदेवो जनाहृतिः ॥ उमा गौरी सती चंडी सुंदरी सुभगा सु
खा ॥ २३॥ एता युवतयः सत्यः पुरुषं प्रपेदिरे ॥ चक्षुष्मां तानपश्यंति नेतरे तद्दिहो जनाः
२४॥ ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीं ~~महादेवाय च श्रियं~~ ॥ रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियं ॥ २५
सा तया सह संन्यस्य विरंचोऽमजी जनतः ॥ विभेदज्ञानान् रुद्रस्तजौर्या सह वीर्यवा
नः ॥ २६॥ अत्र मध्ये प्रधानादिकायां जातमन्त्रं नृप ॥ महाद्वियात्मकं सर्वजगत्स्वावरजं

अथोवाच महालक्ष्मी महाकाली सरस्वती युवांजनयतं देव्यो मिथुने स्वानुरूपवतः १६
इत्कक्षा सामहालक्ष्मी ससर्ज मिथुन स्वयं ॥ हिरण्यगर्भो रुचिरो स्त्रीपुंसौ कमलासनौ १७
ब्रह्मन्विधे विरिचेति धातरि साहते चप ॥ श्रीपद्मे कमले लक्ष्मी त्याह माता स्त्रियं चतौ १८
महाकाली चारती च मिथुने सृजतः स्महं ॥ एतयोरपि रूपाणि नामानि च वदामि ते ॥ १९ ॥
नीलकंठेरक्तबाहुं श्वेतो गे चंद्रशेखरं ॥ जनयामास पुरुषे महाकाली चतौ स्त्रियां ॥ २० ॥
सरुद्रः शंकरः स्थाणु कपर्दी च त्रिलोचनः ॥ त्रयीविधा कामधेनु सा स्त्रीनाम चत्वारः सरा ॥ २१ ॥

स. रा.

४

६८

निते १

स्तामसी प्रमदोत्रमो वदामितवनामानि ॥ यानिकर्माणि निते १० ॥ महा माया महा
काली महामारी चुखाट्टा ॥ निपाटला चैकवीरा कालरात्री डरसया ॥ ११ ॥ इमानितवना
मानि प्रतिपाद्यौ निकर्मानि ॥ एभिः कर्माणि ते ज्ञाना योधी ते सोऽश्रुते फले ॥ १२ ॥ तामिक्त
क्वामहा लक्ष्मी स्वरूपमपरं नृप ॥ सत्रायै नात्रिष्टुद्धे न गुणेनेऽप्रसादक्षी ॥ १३ ॥ अ ह
मा लोकाधरा वेणु पुस्तकधारिणी ॥ सावत्सव वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ १४ ॥ म हा
दा विद्यामहावाणी भारती वाक्सरस्वती ॥ आर्या ब्राह्मी महाधेनु वेदगन्तविधीश्वरी ॥ १५ ॥

स्त्रिगुणसकलेश्वरी ॥ लक्ष्मालक्ष्मस्वसंरुपासाव्यासत्रयनेव्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुर्लिङ्गं स. रा.
गदां खेटं पाणिपात्रं च विचरती ॥ नागं योनिं च लिङ्गं च विचरती नृपसूक्ष्मि ॥ ५ ॥ तप्तकोच
नवर्णात्तातप्तकोचनक्षुषण ॥ शृंगे तदखिले ज्ञावापूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥ शृंगे तदक्षि
ले लोके विलोक्य परमेश्वरी ॥ बभार ^{हृष} ~~म~~ परंतमसा केवले नदि ॥ ७ ॥ सन्निवृत्तजनसंका
शा दंष्ट्रां कितवरानना ॥ विशाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥ खड्गपात्रशिरःखे
टैरलं कृतमहानुजा ॥ कबंधहारशिरसं विभ्राणो हि शिरःस्रजो ॥ ९ ॥ सा प्रोवाच महलक्ष्मी ६७
सा प्रोवाच महलक्ष्मी ॥ स्तामस्मि प्रमदोत्तमा ॥ नाम कर्मचमे मातदेहि कुचं नमो नमः ॥ १० ॥

दुता ॥ १६ ॥ एवं देव्यावरं लक्ष्मणः च त्रियर्षभः ॥ १७ ॥ सूर्याजिन्मसमासद्योसावर्त्तित्र
वितामनु ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाकण्डेयपुराणे सावर्त्तिके मन्वन्तरे देवी श्रीनगवती महा
त्म्ये श्रीदेव्या महात्म्यसमाप्ते ॥ १९ ॥ नगवन्नमवतारामे चंडिकायास्त्वयोदितम्
एतेषां प्रकृतिब्रह्मन् ॥ प्रधाने च कुमहसि ॥ २० ॥ आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपे येन च द्वि
ज ॥ विधिना ब्रूहि सकलं यथादत्त एतस्य मे ॥ २१ ॥ ऋषि रूपा च ॥ २२ ॥ इदं रहस्यं परममना
स्येयं प्रचक्षते ॥ नक्तोसातिनमे किंचित्तव वाच्यं नराधिपः ॥ २३ ॥ सर्वस्मिं महालक्ष्मी

वचनिजंराज्यं हतशत्रुबले बलात् ॥ ११ ॥ सोऽपि वैश्वस्ततो ज्ञानं ववे निर्विण्णमानसः ॥ म
 मैलेहमिति प्राज्ञसंगविष्कतिकारकं ॥ १२ ॥ श्री **क वा च** ॥ स्वल्पैरहौ निवृत्तते स्वरं प्र
 ष्यते नवान् ॥ हत्वारिपुनस्वलितं तव तत्र न विष्पति ॥ १३ ॥ मृतस्य न्ययः सं प्राप्य नन्दे
 वा द्विवसितः ॥ सावर्णिको मनुर्नाम नवान् न्यप न विष्पति ॥ १४ ॥ वैश्ववयं त्वया योश्च
 वरोऽस्मत्तो निवाञ्छितः ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धौ तव ज्ञानं न विष्पति ॥ १५ ॥ श्री **कं य उ**
 वा **च** ॥ इति हत्वा तयोर्देवी यथा लिखितं वरं ॥ वृत्तं वा तर्हि ताः सद्यो न कृपातास्मान्नि

६६

शनिर्धेमं बायानही पुलिनमाश्रितं सच वैश्वस्तपसेपे हैवीस्रं कं परं जपन् ॥ ६ ॥ तौ तस्मि
न्पुलिने देव्यां रुवा मूर्तिमही मयी ॥ अर्हणं चक्र उस्तस्याः पुष्पधूपाश्रितं प्रलैः ॥ ७ ॥ नि
राहारै यतात्मानै तन्मनस्कौ समाहितौ ॥ दृष्टुस्तौ वलिचैव निजगात्रासः । गुह्यितौ ॥ ८ ॥
एवं समाराधयतोस्त्रिनिर्वर्षेयतात्मानौ ॥ परित्रुष्टा जगद्वात्री प्रत्यक्षे प्राह चंडिका ॥ ९ ॥
श्री देव वाच ॥ यत्प्राप्यते वयान् नृपव्याचकलनं हन ॥ मत्तस्तत्प्राथितं सर्वं परित्रु
ष्टा ददामि मां ॥ १० ॥ श्री मर्कंडेय उवाच ॥ ततो वब्रे नृपो राज्यमविशं शम्यजन्मनि ॥ अत्रै

शृषि रुवाच। एतत्ते कथितं नृप देवी माहात्म्य सुतमं ॥ एवं प्रभावासा देवी
यये दं धार्यते जगत् ॥ १॥ विद्या तथैव क्रियते न गद्विष्णु मायया ॥ तथा च मे पदे
श्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ २॥ मोह्यंते मोहिताश्चैव मोहमेष्यंति चापरे ॥
ता सुपेहि महाराज शरणं परमेश्वरी ॥ ३॥ आराधिता सैव नृणां भोगस्य ॥ ४॥
र्जापवर्जदा ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नरा
धिपः ॥ ४॥ प्रणिपत्य महाभागं तमृषिं शंसितं व्रतं ॥ निर्विलोति मम चेतरा ज्वापहुरणे
न च ॥ ५॥ जगत्सद्यस्तपसं स च वैश्वो महासुने ॥ संद =

३७
 ज्ञातं मनुजेश्वर ॥ ३४ ॥ महाकात्या महाकाले महासारी स्वरूपया ॥ सेवकाले
 महासारीसेव सृष्टिर्भवसजा ॥ स्थितिकरोति-रूतानां सेवकाले सनातनी ॥
 ३५ ॥ भवकाले नृणां सेव लक्ष्मीवृद्धिप्रदा गृहे ॥ सेवाभावे तैथी तथा ल
 क्ष्मीविनाशायोपजायते ॥ ३६ ॥ स्तुता संसृजिता पुष्येर्धूपगंधादिनि
 स्तथा ॥ ३७ ॥ ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिंधर्मे तथा शुभं ॥ ३८ ॥ इति मा
 कंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्ये देव्याः प्रभावकथं ॥ १२ ॥

३२
३२ स.श.
इत्थं कासा नगवती चंडिका चंडिकामा ॥ पश्यतो सर्वदेवानां तत्रैवांतरधीयते ॥
२९ ॥ तेपि देवानि गते कासाधिका रात्र्यभापुरा ॥ यज्ञमागन्तुजः सर्वे च कुर्वन्निहता
रयः ॥ ३० ॥ दैत्ये च निहते देव्याश्च नै देवारिषो युधि ॥ जगद्विद्वंसजनने महो ग्रे उल वि
क्रमे ॥ ३१ ॥ निश्चिने च महावीर्येशीमाः पातालमाययुः ॥ एवं नगवती देवी सा निसापि
पुनः पुनः ॥ ३२ ॥ संक्षयः कुरुते नृपजगतः परिपालने ॥ तैश्चैतन्नो ह्यते विश्वं सैव वि
श्वं प्रसूयते ॥ ३३ ॥ सायाचिता च विज्ञानं उषारि द्विप्रयच्छति ॥ व्यासंतयेत सकलेषु ॥ ६४

निपरिवारितः ॥२४॥ हस्फ निःवावतः श्रुमे गृहीतो वापि शत्रुनिः सिंहव्याघ्रानुया
तो वावने वावनहस्तिनिः ॥२५॥ राज्ञा कुर्द्धेन वाज्ञा सोबंधो बंधगतोपि वा ॥ आर्षणि
तो वावातेन स्थितः पोते महाएवै ॥२६॥ पतस्रुवापि शास्त्रेषु संग्रामे न शंसाह
णे ॥ सर्वावाधा सुघोरा सुवेदनास्पृहितोपि वा ॥२७॥ स्मरन्ममैतच्चरितं नरो मुच्येत
संकटान् ॥ मम प्रजावान् सिंहोद्याहस्पत्रो वैरिणस्तथा ॥२८॥ दुरादेवपलायंते
स्मरतश्चरितं ममः ॥ पततस्तौ परं ज्योति संग्रामाद्भुतकीर्त्तनं ॥२९॥ श्रीदेवक्याय कृषित्
~~स्मरन्ममैतच्चरितं नरो मुच्येत~~

संर्वममैतन्माहात्म्यंममसंनिधिकारके॥ पशुपुष्पाघंधूपैश्चगंधहापैतथोत्तमैः॥ १८
 विप्राणांभोजनैर्होमैःप्रेक्षणीयैरहनिशं॥ अमैश्चविविधैर्भोगैःप्रदानैर्वस्त्ररेणया॥
 २०॥ प्रातिम्येक्रियतेसास्मिन्सन्नडच्चरितेश्रुते॥ श्रुतंहरतिपापानितथारोग्यंप्रयक्ष
 ति॥ २१॥ रक्षां करोतिभ्रुतेभ्योजन्मिनांकीर्तिनंमम॥ युद्धेषुचरितंतमेडष्टद्वैतनिबर्ह
 णो॥ २२॥ तस्मिन्श्रुतेवैरिभ्रुतंभयंपुंसांनजायते॥ युष्मानिसुतयोयोश्चयाश्चबला
 षिन्निभ्रुता॥ २३॥ ब्रह्मणाचरुतायास्तुप्रयच्छंउशुभंमति॥ अरण्येप्रांतरेवापिहावा

13

६३

माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शुभाः पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १३ ॥ रिपवः
संज्ञयं योति कल्याणं चोपपद्यते ॥ नंदते च क्लृप्तं पुंसं महात्म्यं मम श्रवतां ॥ १४ ॥ वांति
कर्माणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदृशनि ॥ ग्रहपीडासु चोत्पद्यते माहात्म्यं शृणुयान्मम ॥ १५ ॥ उ
पसर्गाच्च यं योति ग्रहपीडाश्च हरुणा ॥ दुःस्वप्नं च नरैर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥ १६ ॥ वृ
त्तग्रहानि च तानां बालानां वांति कारकं ॥ संघातने हे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमं ॥ १७ ॥
दुर्व्रतानामशोषाणं बलहानिकरं परं ॥ रत्नोत्तपिशाचानां पवनां हेवनाशनं ॥ १८ ॥

वान् ॥ तथा त्रिविधमुत्पातं महात्मं रामये नमः ॥ ७ ॥ यत्रैतत्प्रवृत्ते सम्यक् नित्यमायतन-
मम ॥ सहानतद्विमोक्षामिसानिधं तत्र मे स्थितं ॥ ८ ॥ बलिप्रदाने पूजायामग्निकाये
होसवे ॥ सर्वं ममैतच्चरितं मुञ्चायं श्राव्यमेव च ॥ ९ ॥ जानता जानता वापि बलि-
तथा कृतं ॥ प्रतिषिष्याम्यहं प्रीत्या वक्रिहो मंतथा कृतं ॥ १० ॥ शरकाले महापूजा क्रि-
यते या च वार्षिकी ॥ तस्यो ममैतन्महात्मं शुभानि किमसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्वा बाधा विनि-
र्मुक्तौ धनधान्यसमन्वितः ॥ मनुष्यो मत्प्रसादेन न विष्यति न संशयः ॥ १२ ॥ शुभाममैत ॥ ६२

स्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयं ॥ १ ॥ मुधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनं ॥ की
र्तयिष्यंति ये तद्ददधं शृंगनिशृंगयोः ॥ २ ॥ अष्टम्यं च चतुर्दशमं चैकचेतसः स्तो
त्रं त्रियेन राज्ञः कृपा मम माहात्म्यमुत्तमं ॥ ३ ॥ नतेषां दुःकृतं किञ्चित् उन्नतो ह्यनचापहः
न विष्पतिनहारिणं न चैवेष्टवियोजनं ॥ ४ ॥ शत्रुतो न जयंते स्म हस्ततो वानरा जत
शस्त्रानलतो यो ह्यान् कदाचि संन विष्पति ॥ ५ ॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं स
तैः ॥ श्रोतव्यं च महात्तया परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ६ ॥ उपसर्गनिशेषांश्च महामारीसु

५०॥ तदा मां मुनयः सर्वे स्तोष्यं तानममृतयः ॥ श्रीमा देवीति व्याख्याते तमेन
 ष्यति ॥ ॥ यदा रुणायमत्रै लोके महाबाधं करिष्यति ॥ तदा हं नामरूपेण वा सरव
 यषट्पदं ॥ ॥ श्रीमरीतिव मां लोकास्तदा स्तोष्यं तिसर्वतः ॥ इदं यदा यदा बाधाय
 न वोञ्छान विष्यति ॥ तदा तदा वतीर्या हं करिष्यामपरिसंचयं ॥ ॥ इति श्रीमाधं
 डेयपुराणे सावर्षिके मंत्रे देवी श्री गवती महात्म्ये श्री नारायण शु
 ति ॥ ॥ १४ ॥ ॥ श्री देववाच ॥ ॥ एतिसवैश्वमां निसंस्तोष्यं तेयः समाहित ॥ त

श्रीमत्
 साधयि
 विष्णुमि
 सुसुरं

जको
 रवि
 नरक
 हारवि
 दर्श
 15

कदंतिकां ॥ त्रयश्चतवार्षिक्यामनादृष्ट्यामनंनसि ॥ मुनिभिः संस्मृताः सौ सं
नविष्णामयोनिजा ॥ ततः शतेननेत्राणं निराक्षिप्सामियानुनीन् ॥ कीर्त्तयिष्यंति
मनुजाः शताक्षामितिमोपुनः ॥ ततोहमखिलं लोकमात्मदेहसमुद्रवैः ॥ नरिष्वा
मिसुराः शकैरावष्टैः प्राणधारकैः ॥ शकैर्नरातिविख्यातितं कियाम्पहंनुवि ॥
तत्रैवचवधिष्णामिदुर्गमारयंमहासुरं ॥ दुर्गदेवातिविख्यातं तन्मेनामन्नविष्पति ॥
पुनश्चाहंयदाभीमंरूपंरुद्राहिमाचले ॥ रक्षोसिन्नक्षयिष्णामिमुनीनांत्राणका

सि विश्वं विश्वात्मिकाधारयसीति विश्वं विश्वेशवंद्याभवती भवंति विश्वाश्रयायेव यिन
क्तिनमाः ॥ ३५ ॥ देवि प्रसीद परिपालय नोरि प्रीते नित्यं यथा सुरवधा ह्यु नैव सद्यः ॥ पा
पानि सर्वजगतां प्रशमन्नयाश्च ॥ उत्पातपाकजनितांश्च महीपसर्गानि ॥ ३६ ॥ प्रणतानां प्र
सीद वं देवि विश्वाविहारिणि ॥ त्रैलोक्यवासिनामीये लोकानां वरदा भव ॥ ३७ ॥ श्री दे
व वाच ॥ वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छय ॥ तं वृणुध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारके ॥
३८ ॥ देवा ज^{३६}चुः सर्वबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्फाखिलेश्वरि ॥ एवमेव वयाका

देवि सर्वं
न विहिन
मं वा वि
यन्मनसे
ता प्रवर्जना

तावयं ३० ॥ रोगान्नशेषानपहंसिञ्चथा पुष्पासिकामन्सकलाननीष्ट
नविपन्नराणां वमाश्रिताह्वाश्रयतांप्रयांति ३१ ॥ एतन्नतंयकहनं व्याध
देविमहासुराणां रूपैरनेकैर्बहुधात्मसृतिंरुवां विकेतत्वकरोतिकाम्या ३२
पुत्रास्त्रेषुविवेकदीपे घ्राद्येषुवाक्येषुचकावदन्त्या ॥ ममवगर्तेतिमहोधकारे ॥
मयत्सेतहतीवविश्वं ३३ ॥ रक्षांसियत्रोयविषाश्चनागा ॥ यत्रारयोदस्फबलानिपत्र ॥
हावानलोयत्रतथास्त्रिमध्ये ॥ तत्रस्थितावंपरिपासिविश्वं ३४ ॥ विश्वेश्वरिवंपरिपा ॥ यत्

सीदेत्रो॥ नारा० ॥ २४ ॥ स्रुतिः पाणिपादंते सर्वतोक्षिरोमुखे॥ सर्वतः श्रवणश्चाले॥ ना
रा० ॥ २५ ॥ सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति समचिते॥ नयेत्सत्राहि नो देविदुर्ये देवि नमो सुते
॥ २६ ॥ एतन्नेवदनं सौम्यं लोचनत्रयं च पिते॥ पावनः सर्वमीतिभ्यः कात्यायनी नमो सु
ते॥ २७ ॥ द्वालाकरालमलुयं महिषासुरसुदनं॥ विश्वं पावनोमीतेर्नृपकालिन
ते॥ २८ ॥ हिनस्ति हैसते जांसि स्वनेनापूर्यया जगत्॥ सा घंटा पावनो देवि पापेभ्यो
निव॥ २९ ॥ असुरास्य सापंक चर्चितस्ते करो काल॥ शुभाय रव्यो नव न

द्वमे त्रैलोक्यत्राणमहिते ॥ नारा० १९ ॥ किराटिनिमहावजे सहस्रनयनो ज्ञाने वृत्रप्राणह
रे चैंद्रा ॥ नारा० १८ ॥ शिवदूतीस्वरूपेण हतदैत्यमहाबले ॥ घोररूपे महारावे ॥ नारा० १७ ॥
दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे ॥ चामुंडेमुंडमथने ॥ नारा० १६ ॥ कालरात्रिस्वरू
पेण त्रैलोक्यमहनो द्वमे ॥ महाकालिमाहामाये ॥ नारा० १५ ॥ लक्ष्मिलज्जे महाविद्येऽद्वे
पुष्टे स्वधेऽध्वे ॥ महारात्रिमहामाये ॥ नारा० १४ ॥ महालक्ष्मि शिवेशांति सर्वसिद्धे पराजि
ते ॥ महारावे महाकालि ॥ नारा० १३ ॥ मेधे सरस्वतिवरे इति हेतुवितामसि ॥ नियते वं प्र

स. ३

५८

क्रिन्ते सनातनि ॥ गुणश्रेयुणमपि नारा० ॥ १० ॥ शरणागतही नार्त्तपरित्राणपरामणे
सर्वस्मात्त्रिहरेदेवि ॥ नारा० ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्वब्रह्मणीरूपधारिणी ॥ कुसंभास्त
करेदेवि ॥ नारा० ॥ १२ ॥ त्रिशूलचंद्राहिधरेमहावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेण ॥ नारा० ॥ १३
१३ ॥ मयूरकर्कटधतेमहाशक्तिधरेनद्ये ॥ कौमारीरूपसंस्त्वाने ॥ नारा० ॥ १४ ॥ शंखचक्र
गदाशार्ङ्गगृहीतविविधायुधे ॥ प्रसाहवैष्णवीरूपे ॥ नारा० ॥ १५ ॥ गृहीतोत्रमहाचक्रेहं
द्योधतवसुंधरे ॥ वाराहरूपिणिशिवे ॥ नारा० ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेणोत्रेणहंउदैतानृततो

हितं देवि समस्तमेतत्वं वैषमनाभुविमुक्तिहेतु ॥ ४ ॥ विद्याः समस्तास्तव देवि मेहाः स्त्रियः
समस्ताः सकले जगत्सु ॥ वयैकया परितमं बसर्वं काते सुतिस्तव परापरे किं ॥ ५ ॥ सर्व
रुताय हा देवि स्वर्गमुक्तिप्रदायिनि ॥ वंसुता सुतये कावा नवंतु परमोक्तयः ॥ ६ ॥ सर्वस्य
बुद्धिरूपेण जनसंरुहिसंस्थिते ॥ स्वर्गपवर्गदे देवि नारायणि नमो सुते ॥ ७ ॥ कलाकाष्ट
दिरूपेण परिणमप्रदायिनि ॥ विश्वस्योपरतौ शक्रे नारायणि नमो सुते ॥ ८ ॥ सर्वमंगल
मांगल्येशिवे सर्वार्थसाधके ॥ शरण्ये त्र्यंबिके गौरिनार ॥ ९ ॥ सृष्टिस्थिति विनाशानां श

स.श.

सा।वर्णिके मंत्रंतरे देवी श्री जगवती माहात्म्ये शंभुवधः ॥ ॥१३॥ ऋषि रुवा
चौ ॥ ॥ देवाहते तत्र महासुरेन्द्रे संप्रासुरावक्रिपुरोगमास्तो ॥ कात्यायिनीं ब्रह्म
रिष्टलाभा ॥ द्विकाशवक्राञ्जविकाशताशाः ॥ १ ॥ देवाञ्जुः ॥ देवि प्रपन्नानि हरे प्रसीद प्र
सीद मातर्जगतो खिलस्य ॥ प्रसीद विश्वेश्वरिणा हि विश्वं वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥ २ ॥ आ
क्षरक्षता जगतस्त्वमेका मही स्वरूपेण यत्स्थितासि ॥ अयोस्वरूपं स्थितया च ये तदप्या
यते ऋक्मलं धवीर्ये ॥ ३ ॥ चं वै ह्यवीशक्तिरनंतवीर्या विश्वसंबीजं परमासिमाया संमो

वांद्दिवीश्लायविज्ञतः॥२३॥ चालयन्सकलां पृथ्वीं साञ्चिद्वीपांसपर्वतां॥ ततः प्रसन्न
मखिलेहतेतस्मिदुगलनि॥२४॥ जगत्कास्व्यमतीवासान्निर्मलंचानवन्नतः॥ उत्सा
तमेद्याः सोक्काये प्रागासं। स्तेशमंययुः॥२५॥ सरितो मार्गवाहिन्यस्तदाशुंभे निपातिते
ततो देवाणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः॥२६॥ बभूवुर्निहतेतस्मिन्गंधर्वाललितं जगुः॥
अवाहयंस्तथैवाग्नेन नृडश्चाप्ररोगाणाः॥२७॥ बभूवुः पुण्यास्तथावाताः सुप्रभोः सहिवा
करः॥ जेद्वलुश्चाग्नेयः शान्ताः शान्ता हि जनिता स्वनाः॥२८॥ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे

स.श.

५६

हारा निहतो निपपातमही तले ॥ १७ ॥ सदैसराजं सहसा पुनरेव तथोद्धितः ॥ ३१ ॥ उत्सवप्र
गर्भो वै देवी गगनमास्थितः ॥ १८ ॥ तत्रापि सानिराधारयुधतेन चंडिका ॥ ३३ ॥ नियुद्धं खे
तदा दैत्यश्चंडिका च परस्परं ॥ १९ ॥ चक्रुः प्रथमं युद्धं मुनिविस्मयकारकं ॥ ३३ ॥ ततो नियुद्धं सु
चिरं क्रवातेनो बिक्रासह ॥ २० ॥ उत्पाद्यन्नामयामास चिह्ने पधरणी तले ॥ ३३ ॥ सत्सिद्धो धरणीषु
पुमुष्टिमुद्यमवेगवान् ॥ २१ ॥ अस्मधावत उष्टात्मा चंडिका निधने छया ॥ ३३ ॥ तमायां ततो दे
वी सर्वदैत्यजनेश्वरं ॥ २२ ॥ जगत्सोपातयामास निवाश्लेन वक्षसि ॥ ३३ ॥ सगतासुः पपातो

विद्धेद्देवीचक्रेणतामप्यस्यकरेस्त्रितां ॥११॥ ततःखड्गमुपाहायशतं चंद्रं चानुमत ॥ अथ
श्रावततां देवीं हैसानामधिपेश्वरः ॥१२॥ तस्यापतत एवाशुखड्गं चिद्धेहचंडिका ॥ धनुर्मुक्तैः
शितैर्बीणैः श्वर्मचाककंगमलं ॥१३॥ श्वश्रीं श्वपातयामासरथं सारथिनासह ॥ हताश्वः
सतदाहैस्यः छिन्नधन्वा विमारथिः ॥१४॥ जग्राह मुजुरं घोरे मंबिकानिधने ह्यया ॥ चिद्धेहा
पततस्तस्य मुजुरं निशितैः विरैः ॥१५॥ तथापिसोमश्रावतो मुष्टिमुद्यमवेगवान् ॥ समुष्टि
पातयामास ॥ रुद्रेहैस्यपुंगवः ॥१६॥ देव्यास्तं चापिसादेवीतलेनोरस्यताडयत् ॥ तलप

स.श.

21

५५

संक्रुते मयै क्वैव तिष्ठा म्पा जौ स्त्रि रो भव ॥ ५ ॥ **सुषिरु वाच** ॥ ततः प्रवर्तते युद्धं देव्याः अत्र स
चो नयोः ॥ पश्यतो सर्वदेवानां मसुराणां च दारुणं ॥ ६ ॥ शरवर्षैश्चितैः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव ह
रुणैः ॥ तयोर्युद्धमद्भुतं यः सर्वलोकत्रयं करो ॥ ७ ॥ दिव्यामस्त्राणि शतशो मुमुचे या न्पथां वि
का ॥ वज्रं जतानि दैत्यैः सस्त्यतीघातकटंतिः ॥ ८ ॥ मुक्तानितेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी
वज्रं जलीलये वो अक्रुं कारो अरण हिनिः ॥ ९ ॥ ततः शरशतैर्देवीः माद्वा हयतसो सुरः ॥
सापित कुपिता देवी धनुश्चिक्के हवे घृतिः ॥ १० ॥ क्षिन्ने धनुषि दैत्यैः सस्तथा शक्तिसमाहृते ॥

वतीमहात्म्येनिष्ठं जतथा ॥ ॥ १२ ॥ ॐ ॥ ॥ सविस्वाच ॥ निष्ठं
निहतं दृष्टान्नातरं प्राणसंमितिं ॥ हसमानं बलं वैवशुं नः कुदोव्वीद्वचः ॥ १ ॥ बलाबले
पादुष्टेवं माडुर्गावमावह ॥ अस्यासांबलमाश्रित्य युधसेचातिमानिनि ॥ २ ॥ श्री हे क
वाच ॥ एकैवाहं उगतत्र द्वितीया काममापरा ॥ पश्येता इष्टमय्येव विशंसो महिस्त
यः ॥ ३ ॥ सविस्वाच ॥ ततः समस्तास्ता हे व्योबलाणी प्रमुखा लयं ॥ तस्या हे व्यास्तनौ जगु
रेकैवासीन्न हांबिका ॥ ४ ॥ श्री हे क वाच ॥ अहं विन्त्साव कुत्तिरिह रूपैर्यहा स्थिता ॥ त

स. ३.

22
५४

ततःसिंहश्चाहोऽग्रानृदंष्ट्रच्छुण्णशिरोधरान् ॥ असुरांस्तांस्तथाकालीशिवहृतीतथाप
रान् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मणीमंत्रपूतेनतोमेनामेनिरासताः ॥ कौमारीशक्तिनिर्मिताःकेचिन्नेष्ट
महासुराः ॥ ३६ ॥ विश्वेननिन्नाःपेवस्तथापरे ॥ वाराहीउंडयातेनकेचिन्नेष्ट
सताविन्दे ॥ ३७ ॥ उंडेउंडवचकेणवैष्णवादानवाःरुताः ॥ वज्रेणचैदीहस्तायविमुक्ते
नतथापरे ॥ ३८ ॥ केचिद्विनेसुरसुराःकेचिन्नष्टमहाहवान् ॥ भक्षिताश्चापरेकालीशिव
हृतीमगाधिपैः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमाकंडिपुत्रेणोपावर्णिकेसुबंतरे देवी श्रीमग

तो भगवती कुदाडुगडुगतिनाशिनी ॥ चिच्छेदतानि चक्राणि स्वशरैः सायकाश्चतान् ॥ स. ३
२९ ॥ ततो निश्चिन्तो वेगेन गदा माहाय चंडिका ॥ बभ्रुध्रुवत वै हं उदैत्यसैम्य समाहृत ॥ ३० ॥
तस्मात्तत एवाशुगदां चिच्छेद चंडिका ॥ खड्गेन शितधरेण सचश्लेसमाहृते ॥ ३१ ॥ शूल
हस्ते समायातं निश्चिन्तममरादनं ॥ रुदिविद्याधश्लेन वेगा विद्धेन चंडिका ॥ ३२ ॥ चित्र
स्पतस्पश्लेन रुदयान्निस्तोपरः ॥ महाबलो महावीर्यस्तिष्ठेति पुरुषो वहन् ॥ ३३ ॥
तस्मिन्निःक्रामतो देवी प्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिरश्चिच्छेद खड्गेन ततो सावयत ह्रुवि ॥ ३४ ॥

23
५३

नागस्य शक्तिमुक्तावालातिनीषण ॥ आयांतीवक्रिकुटाभासानिरस्तामहोत्कथा ॥ २३ ॥
सिंहनादेन शृंगस्य वासं लोकत्रयांतरं ॥ निर्घातनिखनो धेरो जितसेनावनीपते ॥ २४ ॥ शृंग
मुकान् शरान् देवी शृंगस्तत्पहिता शरान् ॥ विबेदस्वरैरुग्रैः शतशोथसहस्रशः ॥ २५ ॥
ततः सा चेंडिका कुडाश्लेना मिजधानतं ॥ सतदाग्निहतोत्तमौ मूर्द्धितोपि पपात ह ॥ २६ ॥ त
तो निशृंगः संप्राप्य चेतनामात्रकार्मुकः ॥ आजघान शरैर्देवी कालीकेसरिणो तथा ॥ २७ ॥ पु
नश्चत्तवावाकूनामयुतं हनुजेश्वरः ॥ चक्रायुधैः शरैर्घैश्चाहयामास चेंडिको ॥ २८ ॥ त

तमायांतेसमालोक्यदेवीशंखमवाहयत् ॥ ज्याशृं चापिधनुषश्चकारातीवदुःसहं ॥ १९ ॥
पूरयामासककुभोनिजघंटाखनेनच ॥ समस्तदैत्यसैमानांतेत्रौवधवक्षसिनां ॥ २० ॥ ततः
सिंहोमहानादैस्साजितेनमहामदैः ॥ पूरयामासगगनेगोतथैवद्विशोदश ॥ २१ ॥ ततःका
लीसमुत्पत्सगगनंस्मामताडयत् ॥ करामांतनिनादेनप्राक्स्वानास्तेतिरोहिताः ॥ २२ ॥
अथादृशसमशिवंशिवहूतीचकारहतैशद्वैसुरास्विसुशुभ्रःकोपंपरंययौ ॥ २३ ॥ दुरा
त्मोस्तिष्ठतिष्ठेतिव्याजहारंविकायह ॥ तदाजयेत्सनिहितंदेवैराकाशसंस्थितैः ॥ २४ ॥ अंभे

स. ३.

24

५२

द्वेषसोसुरः॥ तामप्यस्मद्विधाचक्रेचक्रेणानिमुरागतां॥ ११॥ कोपाध्यातोनिष्ठंनो
येश्लंजग्राहदानवः॥ आयांतमुष्टिपातेनदेवीतत्राप्यचूषयत्॥ १२॥ आविधाया
हांसोपिविज्ञेपचंडिकांप्रति॥ सापिदेव्यात्रिशूलेननिन्वानस्मवमागता॥ १३॥ ततःप
रशुहस्तंतमायांतदैत्यपुंगवं॥ आहृत्यदेवीबाणैश्चैरपातयत्तद्वृतले॥ १४॥ तस्मिन्नि
पतितेक्ष्मोनिष्ठंनेत्रीमविक्रमे॥ आतर्यतीवसंकुदःप्रययौहंडमंबिकां॥ १५॥ सर
थस्वस्तथात्कपैर्हीतपरमायुधैः॥ नृजेरशान्तिरत्रलेव्यारिप्यशेषंबभौननः॥ १६॥

त

स. ३

संदष्टौष्टपुत्रः क्रुद्धाहं उद्देवीमुपाययुः ॥ ५ ॥ आनगाममहावीर्यः शृंगोपिस्वबलैर्दतः
 निहं उंचंडिकां क्रोपात्सत्रा युद्धं उमाट्टनिः ॥ ६ ॥ तत्रोयुद्धमतीवासी देवाः शृंगनिशृंग
 योः ॥ शरवर्षमतीवोयं मेषयो रिववर्षतोः ॥ ७ ॥ विच्छेदतान्शरं स्ताभ्यां चंडिका स्वशरो
 करैः ॥ ताडयामास रुदये शस्त्रौ धैरसुरैश्चरौ ॥ ८ ॥ निशृंगो निशितं खड्गं चर्मचाहाय
 सुप्रभं ॥ अताडयन्मूर्द्धि सिंहं देव्यावाहनमुत्तमं ॥ ९ ॥ ताडितेवाहने देवी क्षुरप्रणमि
 मुत्तमं ॥ निशृंगस्याशुचिच्छेदचर्मचाप्यष्टचंद्रकं ॥ १० ॥ छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चि

25

५१

चंद्रमुंडनिमुं नजां रक्तबीज वधं दया वक्त्ररे देवि वामुंडा
 सहस्राष्टुदितानि वारं

देवीश्रीभगवतीमहात्मरक्तबीजवधः॥११॥३॥ ॥ राजो उवाच ॥ ॥

विचित्रमिदमाख्यातं भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्च
यं ॥ १ ॥ न्यसेष्वाम्यहं श्रोत्रं रक्तबीजे निपातिते ॥ चकार शृंगो यकर्मनिशृंगश्चाति
क्रोपनः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकार क्रोपमत्रुलं रक्तबीजे निपातिते ॥ शृंगसुरो नि
शृंगश्च हतेषु मेषु चाहवे ॥ ३ ॥ हसमानं महासैवं विलोक्यामर्षमुद्धहन् ॥ अमुखा
वन्निशृंगोऽपि मुखया सुरसेनया ॥ ४ ॥ तस्मात्तस्तथाष्टे पार्श्वयोश्च महासुराः ॥

तसौ) ५९) तस्मात्तस्मद्देहात्तु ब्रह्मसु आवशोणितं ॥ यतस्तत्सुदृक्केण चामुंडा
संप्रतीच्छति ॥ ६० ॥ मुखे समुद्रतायेस्परकपातान्महासुराः ॥ तांश्च खाद्यथ चामुं
डाप्रपौतस्मच्च शोणितं ॥ ६१ ॥ देवीशूलेन वज्रेण बाणैरसिद्धिऋष्टिभिः ॥ जघान रक्तवी
जंतं चामुंडापीतशोणितं ॥ ६२ ॥ संपपातमहीपृष्ठेशस्त्रसंघसमाहृतं ॥ नीरक्तं महीपा
लरक्तवीजो महासुरः ॥ ६३ ॥ ततस्ते हर्ममत्रुलमवापुस्विदृशानप ॥ तेषां मादृग
णो न्नतो न नत्रासि गमहोदतः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीमहाकण्डेयपुराणे सावलिकेसर्वतरे

स. श.

२६

५०

सः

मुंडे विस्ली संविहनं करु ॥^{१३} ५४ ॥ मधुसूपात संरुता नूरक बीजान् महासुरान् ॥ रक्त
विह्वन् प्रतीक वं वक्रेणानेन वेग्निना ॥^{५५} ५५ ॥ मद्यंतारणे तत्र तडसवान् महासुरा
न् ॥ एवमेष हर्यदैत्यः स्त्रीणरको गमिष्यति ॥^{५६} ५६ ॥ नक्ष्यमाण स्वयाचो ग्रान चो
त्सस्पतिचापरे ॥ **रुक्मिणवाच** ॥ इत्कक्षासाततो देवी श्लेना निजधानतं ॥^{५७} ५७ ॥
मुखेन काली जगहेरक्त बीजस्य शोणितं ॥ ततो सा वाजधानाय गदया तत्र चंडिको ७
५८ ॥ नचास्पावेदनां चक्रे गहा प्रातौ लिकामपि ॥ तमप्यपातय देवी गदया डुष्टचे

ब्रह्मसूत्रस्य दंडेना मन्त्रिणां गणराजतः ॥

री वाराही च तथा सि ॥

~~सर्वेषां देवतायां सर्वेषां देवतायां सर्वेषां देवतायां~~

स. वा.

~~सर्वेषां देवतायां सर्वेषां देवतायां सर्वेषां देवतायां~~ ॥ ताडयामास रुहयेन च चाल तथा पिस ॥ ५० ॥ सचापि
गदया हैत्यः सवा एवाहन त एय क ॥ मादृः कोप समाविष्टोर क्व बी जो महासुरः ॥ ५१ ॥
तस्माहतम्ब कृधा शक्तिशुलादिभिर्भुवि ॥ पपात यो वैर कौ घस्तेनास न्वात शो सु
राः ॥ ५२ ॥ तैश्चासुरासृक संभूतैर सुरैः सकलं जगत् ॥ व्यासमासीत् ततो देवा न्यमा
जग्मुस्तत्र मं ॥ ५३ ॥ ता विषण्णान् सुरान् दृष्ट्वा चंडिका प्राह स तदा ॥ उवाच काली चा ॥ ४ ॥

४ ॥

प्रास्तत्पराक्रमाः ॥ ४३ ॥ यावंतःपतितास्तस्मिंशरीरादृक्तबिद्वः ॥ तावंतःपुरुषा
जातास्तदीयबलविक्रमाः ॥ ४४ ॥ तेचापियुयुधुस्तत्रपुरुषारक्तसंभवाः ॥ समंमा
दृमिरत्कयंशस्त्रपातातिनीषणं ॥ ४५ ॥ पुनश्चवज्रघातेनक्षतमस्मशिरोयह ॥
उवाहरक्तंपुरुषास्ततोऽज्ञाताःसहस्रशः ॥ ४६ ॥ वैश्रवीसमरेचैनंचक्रेणानिज
घानह ॥ गहयाताडयामासऐंद्रीतमसुरेश्वरं ॥ ४७ ॥ वैश्रवीचक्रनिन्नस्परुधिर
श्रावसंभवेः ॥ सहस्रशोजगद्यासंतत्यमाणैर्महासुरैः ॥ ४८ ॥ शक्रराजघानकौमा

हासुरान् ॥ दृष्ट्वाऋषाये विविधैर्नेत्रैर्देवारिसैनिकैः ॥ ३८ ॥ पलायनपरान् दृष्ट्वा दे-
वान् मातृगणहितान् ॥ योद्धुमन्नाययौ कक्षोरकबीजो महासुरः ॥ ३९ ॥ प्राणिनो-
यामहावीर्यस्तयोः श्रुतः निश्रुतयोः ॥ क्रोधवत्प्राप्तो जातो महाबलपराक्रमः ॥
४० ॥ रक्तविडम्बित्वात्सौ पतत्सस्वशरीरतः ॥ समुत्पतति मेदिन्यां तत्प्रमाणे महासु-
रः ॥ ४१ ॥ युयुधेसः प्राणिरिन्द्रशक्त्या महासुरः ॥ ततं श्वेदीस्ववज्रेण रक्तबीजमता-
डयत् ॥ ४२ ॥ कलिरोनाहतस्पाशुबहुसुश्रावशोणितं ॥ समुत्प्लुततो यो द्वास्तद्

स.श.

28

४८

माहेश्वरी विश्लेन तथा चक्रेण वैष्णवी ॥ दैत्यान् जघान कोमारी तथा शक्रातिको
पिता ॥ ३३ ॥ ऐं प्री कृ लि श पा ते न श त शो दै त्य हान वा ॥ पे त्र वि हारि ता न्मौ रु धि रौ घ
प्र वर्षि णः ॥ ३४ ॥ उं ड प्र हार वि ध स्ता दं द्वा य ह त व ह सः ॥ वा रा ह मूर्त्वा म्प त त्
श्च क्रे ण च वि हारि ताः ॥ ३५ ॥ न खै वि हारि तां श्चा म्ना न्न ह यं ती म हा सु रा न् ॥ ना र सि
ही च चारा जौ ना हा ॥ ३६ ॥ चं डा दृ हा सै र मु राः शि व द त्सा नि दू षि ताः ॥
पे त्रः पृ थि व्वां य ति ता स्तां श्च खा हा थ ॥ ३७ ॥ इ ति मा त्वा णं कु र्दं म र्द यं तं म

मागताः^{२८}॥२७॥तेपिशुवावचोदेव्याःशर्वाख्यातमहासुरोः॥अमर्षाप्रिताजगुम्य
 नकात्यायिनीस्त्रिता^{२८}॥२८॥ततःप्रथममेवाशरशक्तृष्टिंष्टिता^{२९}॥ववर्षुरुद्ध
 तामर्षास्तां देवीममराय^{३०}॥३०॥साचतान्प्रहितान्बाणान्शूलशक्तिपरस्व
 धान्॥विद्धेदलीलयाध्मातधनुमुक्त्रैर्महेषुभिः^{३१}॥३१॥तस्यायतस्तथाकालीशूल
 पातविद्यारितान्॥खद्वांगपोथितांश्वारीन्कर्वतीव्यचरत्तहा^{३२}॥३२॥कमंडलुज
 लाहोपहतवीर्यनिहतौजसः॥ब्रह्मणीचाकरोद्धून्येनयेनस्मधावति^{३३}॥३३॥

लुशाशिकाशतनिनाहिनी ॥ २२ ॥ साचाहधूमजटिलामीशानमपराजिता ॥ हूत
स्वंगछमगवत्पाश्वंशुंननिशुंनयोः ॥ २३ ॥ बुद्धिशुंननिशुंनंचदानवावतिगवि
तौ ॥ येचामेदानवास्तत्रयुद्वायममुपस्थिताः ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यमिप्रोलेनतां देवाः सं
वहर्विर्जुजः ॥ मूयंप्रयातमातालयदिजावित्रमिद्वय ॥ २५ ॥ बुलाबलेपादयचे
प्रवंतोयुद्धकांशिएः ॥ तहागद्धतत्रपुंउमछिवाःपिशतेनच ॥ २६ ॥ ~~स्रष्टुवाच~~
॥ यतो नियुक्तो देसेउतया देव्याशिवः स्वयंशिवहृतीतिलोकेस्मिन्ततः सारयाति

रूडोपरिसंस्थिता ॥ शंखचक्रगाहा शार्ङ्गसिद्धहस्ताम्बुपाययौ ॥ १७ ॥ यशोवाराहम
उलंरूपंया विन्वतीहरेः ॥ शक्तिः साप्पाययौतत्रा वाराही विन्वतीतनु ॥ १८ ॥ नारसि
ही नृसिहस्य विन्वती सदृशां वपुः ॥ प्राप्तातत्र सदाज्ञेपक्षिसंनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥
वज्रहस्ता तथा चैंद्रीजराजोपरिस्थिता ॥ प्राप्तासहस्रनयनायथाशक्रस्तथैव
सा ॥ २० ॥ ततःपरिवृतः स्तानिरीशानो देवशक्तिभिः ॥ इत्यंतामसुराः शीघ्रंमतिषी
त्याहचंडिकां ॥ २१ ॥ ततो देवीशरीराद्विनिःक्रान्तासिपाशिनी ॥ चंडिकाशक्तिर

स. ३.

३०

४६

११॥ ब्रह्मेशगुहविस्त्रं तथेन्द्रस्य च शक्रयः॥ शरीरेस्यो विनिःक्रम्य तद्द्रुपैश्च डि
कां ययुः॥ १२॥ यस्मिन् देवस्य देयद्रुपं यथा वाहनक्षुण्णं॥ तद्देवहितं च क्रिरसु
गन्तुं यो दुमया यौ॥ १३॥ हंसुयुक्तविमानस्था सा च सस्त्रकमंडलुः॥ आयाता ब्र
ह्मणः शक्तिर्ब्रह्मणी सा ति धायते॥ १४॥ माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी
महादिवलया प्राप्ता चंद्रे प्राविशुषणा॥ १५॥ कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरव
रवाहना॥ यो दुमया यौ हेतान् बिका गुह रूपिणी॥ १६॥ तथैव वैष्णवशक्तिर्ग

ममहासैव्यासहस्रैर्वर्जनिर्वृतः॥६॥ आयांतंचंडिकादृष्टातसैम्यमतिनीषणं॥
ज्यास्वनेः पूरयासासधरणीगगनोतरं॥७॥ ततःसिहोमहानादमतीवक्रतवां
नृप॥ घंटास्वनेनतंनादमंबिकाचोपवृंहयत्॥८॥ धनुःसिंहघंटानोनाहापू
रितदिग्मुखा॥ त्रिनादैर्नीषणैःकालीजिगेविस्तारितानना॥९॥ तंनिनादमुप
श्रुत्सदेत्यसैमैश्चत्रद्विशं॥ देवीसिंहस्तथाकालीसरोषैःपरिवारिता॥१०॥ एत
स्मिन्नंतरेनृपविनाशायसुरद्विषां॥ नवायामरसिहानामतिवीर्यबलाचिताः॥

सश

31

४५

त्पुंडेच विनिपातिते ॥ ब्रह्मलेषपिसेमेषु ज्ञापितेषु सुरेश्वरः ॥ १ ॥ ततः कोपपराधान
चेताः श्रुंनप्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैमानां हैसानामादिदेशहः ॥ २ ॥ अथ सर्वव
लैर्देत्याः प्रडशीतिरुदायुधाः ॥ कंबूनांच उराशीतिनियंत्रिस्वबलैर्हताः ॥ ३ ॥ कोटि
वीर्याणि पंचाशदसुराणां कलानिवै ॥ शतं कलानिक्ष्मणो निगच्छिंतुममाज्ञया ॥
४ ॥ कालिका ह्यैरुदासौर्मा कालिकेयास्तथासुरैः ॥ युद्धाय सज्जानियंत्रि मम वरि
तमाज्ञया ॥ ५ ॥ सुखि रुवा च ॥ इत्याज्ञाप्यासुरपतिः श्रुंनोत्तैरवशासनः ॥ निर्जगा

शिरश्चंडस्यकालीचण्डीनामुंडमेवच ॥ प्राहप्रचंडादहासमिश्रमस्येत्तचंडिकां ॥ ३२ ॥
मयातवात्रोपरुतौचंडमुंडौमहापशु ॥ युद्धयज्ञेस्वयंशुंनंनिशुंनंचहनिष्पसि ॥ ३३ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ तावानीतौततोदृष्टचंडमुंडौमहासुरौ ॥ उवाचकालीकल्याणी
ललितंचंडिकावचः ॥ ३४ ॥ यस्माच्चंडंचमुंडंचण्डीवात्त्वमुपागता ॥ चामुंडेतिततो
लोकेख्यातादेवीनविष्पसि ॥ ३५ ॥ ॥ इतिश्रीमाकंडियपुराणोसावलिकेसंबंतरे
देवीश्रीनगवतीमहात्म्येचंडमुंडवधः ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चंडेचनिहतेदे

स. ३
३३

32
४६

ह्रींतांमहासुरः॥ द्वादशमासचक्रेश्चमुंडःक्षिप्तैःसहस्रशः॥ १६॥ तानिचक्राण्यने
कानिविशमौनितमुरखे॥ वनुर्यथाक्विवानिसुबहूनिघनोदरं॥ १७॥ ततो जहासाति
रूपाभीमंभैरवनादिनी॥ कालीकरालवक्रांतीडुईशदशानोद्वला॥ १८॥ उच्चायचम
हासिहं देवीचंडमधावत॥ गृहीवाचास्पकेशेषुशिरस्तेनासिनाछिनत्॥ १९॥ अथ
मुंडोम्भधावतां दृष्ट्वा चंडं निपातितं॥ तमप्यपातयद्गमोखद्वांगामिहतंरूपा॥ २०॥
हतशेषंततःसैमं दृष्ट्वा चंडं निपातितं॥ मुंडं च सुमहावीर्यं दिशो भेजेनया उरं॥ २१॥

विश्वे
विदिते
समना
नेरवने
दसप
जातिते
नमरे
विश्वे
गोप
विश्वे

प्रैरवं ॥ १० ॥ एकं जगद्देवेशु श्रीवायामयवापरं ॥ पादेनाक्रम्य चैवात्मानु नुरसान् ॥
 मप्रोथयत् ॥ ११ ॥ ते मुक्ता निवाशस्त्राणि महास्त्राणि च चंडिका ॥ सुरवेज्जगद्देव्या
 दशनैर्मथिता मपि ॥ १२ ॥ बलिनां तद्बले सर्वे मसुराणां डरात्मनां ॥ मम ह्यनघ
 यश्चात्मानु नमोश्चाताडयत्त हो ॥ १३ ॥ अग्निनिहताः केचित् केचित् प्रदांगताडि
 ताः ॥ जगुर्विनाशमसुराहंताग्निहतास्तथा ॥ १४ ॥ क्षणेन तद्बले सर्वे मसुराणां नि
 पातितं ॥ दृष्ट्वा चंडोत्तिदुःखावर्तं कालीमतिजीषणां ॥ १५ ॥ शरवर्षे महातीमैत्रमा

स. रा.

33

स्वजगत्
 सर्वे नो
 निपाडिता
 तन्प्रहो
 हता मपि
 ४२

काष्ठतो ॥ कालीकरालवदनाविनिःक्रांतासिपाशिनी ॥ ५ ॥ विचित्रवङ्गाधरानर
मालाविह्वलण ॥ द्वीपिचर्मपरिक्षानाशुक्लमांसातिनैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारि
वदनाजिज्ञातलनलीषण ॥ निमग्नारकनयनानादापरितद्विगुखा ॥ ७ ॥ सावेगे
नासिपतिताघातयंतीमहासुरान् ॥ सैत्येतत्रसुरारीणामन्नक्षयततद्वलं ॥ ८ ॥
पारिग्राहोक्तशयाहसोद्वघंटासमचितान् ॥ समादायैकहस्तेनमुखेचिह्नेप्रवार
णान् ॥ ९ ॥ तथैवयोद्वांस्तुरगैरथंसारथिनासह ॥ निक्षिप्पवक्रेदशानैश्वर्यं त्यति

नातिकोपिना ॥ १५ ॥ शुवातमसुरं देवानि हंतं धूमलोचनं ॥ बलं च क्षिपितं सत्रं दे
वी केसरिणं ततः ॥ १६ ॥ चुकोपदेसाधिपतिः शंभुः प्रसुरिताक्षरः ॥ आज्ञापयामा
स चतौ चंद्रमुंडौ महासुरौ ॥ १७ ॥ ~~शुवातमसुरौ~~ ॥ हे चंद्रहे मुंडबलैर्बहुभिः परिवारि
तौ ॥ गच्छतं तत्र गवाचसामसानीयतां लघु ॥ १८ ॥ केवोष्वात्सवधावायदिवः सं
शयो युधितहा शोषायुधैः सर्वैः सुरैर्दिनिहंसतां ॥ १९ ॥ तस्मां हतायां दुष्टायां सिंहे
च विनिपातिते ॥ श्री घृणामगमतां बधा गृहीवातामथे विक्रौ ॥ २० ॥ ॥ इति श्री मां ॥

अथ कुर्वं महासैर्नमसुराणो तदंबिका ॥ ववर्षसायकैस्ती ह्यौ स्तथात्राकिपरस्वधेः ॥ सु. रा.
१० ॥ ततो धुतसटः क्रोधात् रुवानाहं सुनैरवं ॥ पपातासुरसेनायो सिहो देव्या स्ववाहनं ॥
कांश्चित्करप्रहारेण हैत्यानाम्येन चापरान् ॥ आक्रम्य चरणेनाभ्यान् जघान च महासुरा
न् ॥ ११ ॥ केफां चित्साटया मास नखैः क्रोशानिके सरि ॥ तथा तलप्रहारेण त्रिरोमिन्नतवा
न् प्रथक् ॥ १३ ॥ विद्धि न बाहुशिरसः कृतास्तेन ततः परे ॥ पपौ च रुधिरं क्रोशाहमेघां ॥ ३५
धुतकेसरः ॥ १४ ॥ ह्येन तद्वलं सर्वं ह्येनीतं महात्मना ॥ तेन केसरिणा देव्या वाहने ॥ ४१

वर्णवचो॥४॥ रुषिरुवाच॥ तेनाज्ञसप्ततः शीघ्रं सदैसो धूम्रलोचनः॥ इतः षष्ठा सह
स्त्राणामसुराणां कृतं ययौ॥५॥ सदृष्टांततो देवी उहिना वलसंस्क्रितां जगादोच्चैषि
याहीति मूलं शृंगनिशृंगयोः॥६॥ नचेत्प्रीत्याद्यनवाती मद्गर्वा रमुपैष्यति॥ ततो बला
न्नया म्प्रेषा केशा कर्षण विह्वलां॥७॥ श्री देव्युवाच॥॥ दैत्ये श्वरेण प्रहितो बलवान्
बलसंवृतः॥ बलान्नयसि मामेवं ततः किते करोम्यहं॥८॥॥ रुषिरुवाच॥॥ इत्थ
कः सोऽस्य भवतामसुरो धूम्रलोचनः॥ ऊंकारेणैव तेन स्मसा चकारां विकाततः॥९॥

चञ्चासुरेन्द्राय सचयुक्ते करोतु यत् ॥ ७७ ॥ ^{स ३} ॥ इति श्रीमहाकण्डेयपुराणे सावलिके मंत्रे
तरे देवी श्रीमहावती महात्म्ये श्रीमन्निष्कण्डूतसेवाहः ॥ ७७ ॥ ॥ सवि रुवावा
इत्याकर्षवचो देव्याः सद्गुणैर्मर्षहरितः ॥ महावष्टे समागम्य हैत्या गजाय विस्रगत
२ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्षसुरगदूततः स क्रोधः प्राह हैत्यानां मधिपेधुमलो
चने ॥ २ ॥ हेधुमलोचनाशुभं स्वसैन्यपरिवारितः ॥ तामानयवला दुष्टा केशाकर्षण
विह्वलो ॥ ३ ॥ तत्परित्राणदः कश्चिद्यदिवोत्तिष्ठते परः ॥ सिंहंतव्योमरो वापियत्तो गंध ४७

सप्त-३

36

४७

बृहिसमायतः ॥ १ ॥ त्रैलोकिकः पुमांस्तिष्ठे ॥ द्येश्चंननिश्चंनयो ॥ अनेषामपिदैसा
 नां सर्वदेवानवैयुधि ॥ १२ ॥ तिष्ठंति सन्मुखदेविकिपुनः स्त्रीत्वमेकिका ॥ इन्द्राद्याः सक
 लादेवास्तस्त्रुर्येषांनसंयुगे ॥ १३ ॥ शंभादीनांकथंतेषां स्त्रीप्रयास्यसिसन्मुखे ॥ सा
 वंगच्छमयैवोक्ता पाश्चंशंननिश्चंनयोः ॥ १४ ॥ केशाकर्षणनिर्दूतगौरवानागमि
 ष्येति ॥ श्रीदेववाच ॥ एवमेतद्वलीशंनोनिश्चंनश्चातिवीर्यवान् ॥ १५ ॥ किंकरे
 मिप्रतिज्ञामेयहिनालोचितापुरा ॥ सवंगच्छमैवोक्तंयदेतन्नर्वमाहृतः ॥ १६ ॥ तस्य

शम्येतिवचः श्रुतसतहाचंद्रमुंडयोः ॥ प्रेषयामाससुयावेदूतं देव्या महासुरं ॥ ५५ ॥
श्रुत उवाच ॥ इति चेति च वक्तव्या सागवावचनात्मम ॥ यथा चास्मैति संप्रीत्या तथा
काये विया लघु ॥ ५६ ॥ सतत्रगवायनास्ते शैलो दे शोऽति शोभने ॥ तां च देवी ततः प्राह
स्रक्तं मधुरया गिरा ॥ ५७ ॥ इत उवाच ॥ देवि देत्येश्वरः श्रुतं स्वै लोके परमेश्वरः ॥
इतो हं प्रेषितस्तेन वसकाशमिहागतः ॥ ५८ ॥ अवाहताज्ञः सर्वा सुयः सहा देवि
योनिषु ॥ निर्जिता खिलदैत्यारिः सयहा हृष्टुषतत ॥ ५९ ॥ मम त्रैलोक्यमखिलं म

सप्त. ३

37

३८

धसोऽद्वैतं ॥ ४९ ॥ निधिरेषमहापद्मः समानीतो धनेश्चरात् ॥ किञ्चिन्नेह दृष्टौ चा
द्विमालामन्त्रानपेकजां ॥ ५० ॥ अत्रेते वारुणो गेहे कांचनश्रावितिष्ठति ॥ तथायं
स्येदनवरोयः पुरासीत्यजापतेः ॥ ५१ ॥ मृत्योरुक्तांतिहानामशक्तिरीशवयाकृता
पाशः सलिलराजसन्नाउस्तवपरिग्रहे ॥ ५२ ॥ निश्चिन्मया विज्ञाताश्च समस्तारत्र
जातयः ॥ वक्रिदिह दृष्टौ त्रसमन्त्रिणौ चैव वाससां ॥ ५३ ॥ एवं दैत्यैः प्रनानिसमस्ता
म्याकृतानिते ॥ स्त्रीरत्रमेषाकल्पाणी वयाकस्मान्न गृह्यते ॥ ५४ ॥ रुषिरुवाच ॥ नि

मनोहरा ॥ काष्पासोस्त्रीमहाराजनासयंतीहिमाचले ॥ ४४ ॥ नैवतादृक्कचिद्रूपं
एकेनचिदुत्तमंज्ञायतांकाष्पासौदेवी ॥ गद्यतांचासुरेश्वर ॥ ४५ ॥ स्त्रीरत्नमतिचा
वर्णाद्योतयंतीहिमास्त्रिषा ॥ साउतिष्ठतिदैत्येप्रतांनवान्द्रष्टुमर्हति ॥ ४६ ॥ यानि
रत्नानिमण्योगजाश्चाहनिवैप्रभो ॥ त्रैलोक्येउसमस्तानिसोपतंतानितेगृहे ॥
४७ ॥ ऐरावतःसमानीतो गजरत्नपुरंदरात् ॥ परिजाततरुश्चायंतथैवोच्चैःश्रवा
हयः ॥ ४८ ॥ विमानेहंससंयुक्तेतत्रिष्टतितेंऽगणेरत्नभूतमिहानीतंयद्यसीदे

सप्त-श-

38

३९

सुन्दरवर्धिः श्रूयतेत्रका ॥ शरीरकौशातश्चास्याः समद्रताबवीडिवा ॥ ३९ ॥
स्तोत्रंममैतक्रियतेशुंनदैत्यनिराहतैः ॥ हेवैः समस्तैः समरे निशुंनेनपराजितैः
४० ॥ शरीरकौशातश्चास्याः पार्वत्यानिस्ततां बिका ॥ कौशिकी तिसमस्तेषु ततो
लोकेषु गीयते ॥ ४१ ॥ तस्मा विनिर्गता यो उरुस्त्रात्त्रा पार्वती ॥ कालिकेति स
माख्या ताहिमा चलत्ता श्रया ॥ ४२ ॥ ततो द्विकां परं रूपं विभ्राणं सुमनोहरं
दृदर्श चैडोमुंडश्च त्त्यौशुंननिशुंनयोः ॥ ४३ ॥ तासां शुंनय चारयाता सातीवसु

वित्तस्वरूपेण गतः कः।

नमो नमः^{३१} ॥ ३४ ॥ चित्रि रूपेण याज्ञस्वमेतद्वाप्यस्थिता जगत् ॥ नमस्तस्मै^{३११} ॥ २ ॥
मो नमः^{३१} ॥ ३५ ॥ सुतासुरैः पूर्वमनीष्ट संश्रया ॥ तथासुरेन्द्रेण हिनेत्रासेविता करो
उत्मानः शुभहेतुरीश्वरी ॥ शुभान्नमदाण्यनिर्हं उवाच पदः ॥ ३६ ॥ यासो प्रतं सोद्धत
द्वैत्यतापितै ॥ रस्मान्निरीशाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मतातत्क्षणे मेव हंति नः ॥ स
वपिहो नक्किविनमसूत्रिभिः ॥ ३७ ॥ सखिरुवाच ॥ ३ ॥ एवंस्तवानियुक्तानो देवानो
तत्र पार्वती ॥ स्त्राउमन्माययौतोये ॥ जाह्नवा नृपनेदन ॥ ३८ ॥ साब्रवीता नृसुरान् ॥ ३६

सप्त-३

३१

३६

ता०॥ नमस्तस्यै०॥ नमोनमः॥^{५१}२१॥ या देवी सर्वज्ञतेषु स्मृतिरू०॥ नमस्तस्यै०॥^{५२}२२॥
नमोनमः॥^{५३}२३॥ या देवी सर्वज्ञतेषु दयारूपेण०॥ नमस्तस्यै०॥ नमोनमः॥^{५४}२४॥
या देवी सर्वज्ञतेषु बुद्धिरू०॥ नमस्तस्यै०॥ नमोनमः॥^{५५}२५॥ या देवी सर्वज्ञतेषु
पृष्टिरू०॥ नमस्तस्यै०॥ नमोनमः॥^{५६}२६॥ या देवी सर्वज्ञतेषु मातृरूपेण०॥ नमस्त
स्यै०॥ नमोनमः॥^{५७}२७॥ या देवी सर्वज्ञतेषु भ्रातरिरू०॥ नमस्तस्यै०॥ नमोनमः॥
३३॥ इंद्रियाणामधिष्ठात्री॥ ज्ञानां मखिलेषु या॥ ज्ञतेषु सततं तस्यै वास्यै देव्यै

या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता । नमस्तस्यै ॥ नमो नमः ॥ १२ ॥
नमो नमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु चान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २० ॥ या देवी
सर्वभूतेषु जातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २१ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शान्ति
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु अद्वारूपेण संस्थिता ॥ न
मस्तस्यै ॥ २३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु कोतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २४ ॥ या
देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २५ ॥ या देवी सर्वभूतेषु
धृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ॥ २६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता ॥

सप्त-श

४०
३५

सर्वभूतेषु चेतनेसन्निधीयते ॥ नमस्तस्मै ० नमोनमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु
बुद्धिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्मै ० नमोनमः ॥ १४ ॥ या देवी सर्वभूतेषु निद्रारू-
पेण संस्थिता ॥ नमस्तस्मै ० नमोनमः ॥ १५ ॥ या देवी सर्वभूतेषु सुधारूपेण सं-
स्थिता ॥ नमस्तस्मै ० नमोनमः ॥ १६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु व्यायारूपेण संस्थिता
नमस्तस्मै ० नमोनमः ॥ १७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्त-
स्मै ० नमोनमः ॥ १८ ॥ या देवी सर्वभूतेषु वृक्षारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्मै ३ ॥ ३५

52
नद्रायै नियताः प्रणताः स्मतां ॥ १ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धाम्नायै नमो नमः ॥ यो
क्त्रायै चंद्रायै सुखायै सततं नमः ॥ ८ ॥ कल्याणै प्रणता वृद्धै सिद्धै कर्मै नमो न
मः ॥ नैऋतैऋतां लक्ष्म्यै शक्यै ते नमो नमः ॥ ९ ॥ दुर्गायै दुर्गपायै सारायै सर्व
कारिणि ॥ ख्यातै तथै वरुणायै धूम्रायै सततं नमः ॥ १० ॥ अतिशौच्यातिरौद्रायै नम
स्तस्यै नमो नमः ॥ नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यैऋतस्यै नमो नमः ॥ ११ ॥ या देवी सर्वभूते
षु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १२ ॥ या देवी

सप्तश-

५१
३४

म्यांमसुराभ्यांशचीपतेः॥ त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च कृतामहबलाश्च यात् ॥ १ ॥ तावेवसु
 र्यतां तद्वत्तदधिकारं तथैदवं ॥ कौवेरमथयाम्ये च चक्रुर्वक्रिकर्म च ॥ २ ॥ ततो दे
 वावनिर्द्दिता ॥ नष्टराज्यापराजिताः ॥ महासुराभ्यां तो देवां संस्मरं त्यपराजिताः ॥ ३ ॥ त
 यास्माकं वरो ह त्तो यथाप सुस्म ताखिला ॥ नवतो नाशयिष्यामि तत्तृणत्पर
 मापदः ॥ ४ ॥ इति स ब्राम ति देवा हि स वं तं न गेश्वरं ॥ जग्मुस्तत्र ततो देवा विष्णु मायो
 प्रतुष्टुवुः ॥ ५ ॥ हे वा ज बुः ॥ नमो देवै महा देवैः शिवायै स ततं नमः ॥ नमः प्रसृत्यै

चक्रातेवरा
 स्थ च २
 तेषु पवर्धन
 चक्रुर्वक्रिकर्म च
 हताधिकारि
 देवाः ॥ आत्मानं
 वे निरुत्ताः ॥
 महासुराभ्यां
 तां देवां संस्म
 रं त्यपराजि
 तां ३

ए वं निवसतां तत्र देवानामपि तौ जसो ॥ गतमाशान् महा राजा च त्वां शिवा रज्जुं ॥ ६ ॥

इति प्रसाहिता देवैर्जातोर्थे तथात्मनः॥ तथेतुत्कामद्रकाली बन्धुवांतर्हितान्
 प॥ ३५ ॥ इत्येतकथितं नृपसंज्ञतासायथापुरा॥ देवी देवशरीरेभ्यो जगत्रयहि
 तौषिणी॥ ३६ ॥ पुनश्च गौरी देहासा समुद्रययथापुरा॥ वधाय दुष्टैस्तानां तथाश्च
 मनिश्चंनयोः॥ ३७ ॥ रक्षणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी॥ तच्च एषमयाख्या
 तं॥ यथावकथयामिते॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावलिके सवतरे देवी

श्रीनगवती महात्म्ये महिषासुरवधानंतरं श्रीदेव्यस्तुतिः॥ कर्मपुराश्चंननिश्चंन

उत्तरवर्तित्रयम्पुत्ररुभिः॥ अनुष्टुप् छंदः॥ महासरस्वती देवता॥ श्रीमार्कण्डेयः॥ श्री
 मरावजिंभूर्यस्तत्वं॥ नामवेदपाठफलं॥ श्रीश्रीश्रीविजिगीषाः॥ ३९ ॥

42
 ३३

रत्नदक्षिणे ॥ नामणेनात्मशूलस्य उन्नतस्मात्तथेश्वरि ॥ २५ ॥ सौम्यानियानिरूपालि
 त्रैलोक्ये विचरंति ते ॥ यानि चास्यंत घोराणि तैरक्षास्मांस्तथा भुवं ॥ २६ ॥ खड्गशूलग
 द्वाहा निया निचास्त्राणि तं विक्रे ॥ करपद्मवसंगी नितैरस्मान् रत्नसर्वतः ॥ २७ ॥ रु
 विरुवाच ॥ २८ ॥ एवं स्तुता सुरैर्हिमैः क्रमुमैर्नंदनोद्भवैः अर्चिता जगतां धात्री तथा ॥
 गंधानुलेपनैः ॥ २९ ॥ नक्त्याममस्तौ स्त्रिदशैर्हिमैर्धूपैश्च धूपिता ॥ प्राह प्रसादमुमु
 र्वा ॥ समस्ताश्च लताक्षरात् ॥ ३० ॥ श्रीदेववाच ॥ वियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोमि

स. श.

43

३२

सुमत्रसुमसैः॥वीर्यंचहं हतदेवपराक्रमाणं॥वैरिषापिप्रकटितैवदयावयेचं॥२१
२१॥केनोपमानवउतेसपराक्रमस्य॥रूपंचशत्रुलयकार्यति॥चित्तैर
पासमरनिष्ठुरताचदृष्यव्येवदेविवरदेभ्रवनत्रयेपि॥२२॥त्रैलोक्यमेतदखि
लंरिपुनाशनेन॥आतंबयासमरमूर्धनितेपिहवा॥नीतादिवंरिपुगणानयमप्यपा
स्त॥मस्माकमुत्तदसुरारिभवनमस्ते॥२३॥एतेनपाहिनोदेविपाहिसङ्गेनचां
विके घंटास्वनेननःपाहि॥चापज्ञानिस्वनेनच॥२४॥प्राच्यांरत्नप्रतीच्यांच॥चेंडिके

तैर्जगदुपैतिमुखेतथैते ॥ क्वंतेनामनरकायचिरायपापं ॥ संश्राममृत्कमतिग
 म्पदिवंप्रयांउ ॥ मवेतिनूनमहिताविनिहंसिदेवि ॥ १० ॥ दृष्टैवकिंनमवताप्रकरो
 तिभस्म ॥ सर्वासुरानरिषुयत्प्रहिणोषिशस्त्रं ॥ लोकान्प्रयांउरिपवोपिहिशस्त्र
 रता ॥ इच्छंमतिर्नवतितेषपितेषुमाधी ॥ ११ ॥ खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोत्रैः ॥
 श्लाघकांतिनिवहेनदृशोसुराणो ॥ यन्नागताविलयमंशुमहिदुखंड ॥ योगपानने
 तवविलोकयतांतदेतत् ॥ १२ ॥ उर्ध्वतदृत्तशमनेतवदेविशालं ॥ रूपंतथैतदविचि ॥

म. ३

४४

३१

बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥१४॥ तिसंमता जनपदेषु धनानि तेषां ॥ येषां यशाः
सिनवसीदति बंधुवर्गः ॥ धन्यास्त एव निरतात्मज नृसहारा ॥ येषां सदा मूढयद्वा
भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥ धर्माणि देवि सकलानि सदैव कर्माणि ॥ एतत्प्राप्तः प्रतिदिनं सु
कृतौ करोति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती प्रसादा ॥ लोकत्रयेऽपि फलदानं नु देवितेन १५
१६ ॥ दुर्गे स्मिता हरसिनीति मशेषजंतोः ॥ स्वस्वैस्मृता मतिमती वशुनां ददासि हा
रिद्रुः खनयहारिणिका वदन्त्या ॥ सर्वोपकारकरणाय सदा र्दचिन्ता ॥ १७ ॥ एभिर्ह

कैटभारि रुहयैकत्रताधिवासा ॥ गौरीवमेवशशि मौलित्ततप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥ ६४
 महासममलेपरिष्णचिद्रं ॥ विवानुकारिकनकोत्रमक्रांतिकांतं ॥ अत्फुद्रुतंप्ररु
 तमात्ररुपातथापि ॥ वक्रं विलोक्य सहसामहिषासुरेण ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा उदेविक्रपि
 तं त्रुक्तिकराल ॥ मुद्यच्छशोकसदृशच्छवियन्नसद्यः ॥ प्राणान्मुमोच महिषस्तद
 तीवचित्रं ॥ कैज्जव्यते हि क्रुपितांतकदशनिनौ ॥ १३ ॥ देवि प्रसीद परमाप्तवती न
 वाय ॥ सद्यो विनाशयतिकोपवती कलानि ॥ विशातमेवै रधुनैव यदस्तमेतं न्रीते ॥ ३०

स.श.

५५

३०

तिसकलेषु मखेषु देवि ॥ स्वाहासि वैपि टाणस्प चट्ट सिहे ॥ रुच्चार्यसे वमत ए
वजनेः स्वभाच ॥ ८ ॥ यामुक्तिहेत्रुरविवित्तमहावता ॥ मत्स्यसे सुनियते छि
यत वसारेः ॥ प्रोत्तार्थिनिर्मुनिनिरस्तसमस्तदोषैः ॥ विद्यासि सा जगवती परमा
हि देवि ॥ ९ ॥ शङ्खामिकासु विमलरुगयजुषो निधान ॥ मुञ्जीश्वरस्य पदपाववतो
चसाम्ना ॥ देवि त्रयी जगवती जदभावनाय ॥ वात्स्यसि सर्वजगतो परमा त्रिहंत्री ॥
१० ॥ मेधासि देवि विदिता खिलशास्त्रसारा ॥ दुर्गासि दुर्गजवसागरनौरसंगा श्रीः

स्वयं सुवृत्तिनां नववेषलक्ष्मी ॥ पापात्मनां तदधियां रुदयेषु बुधि ॥ अद्वा सतां ऊ
 लजनः प्रभवस्य लजा ॥ तां वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वं ॥ ५ ॥ किं वरुणाम त
 वरूपमचित्तमेतत् ॥ किंचातिवीर्यमसुरक्षयकारिन्सुरि ॥ किंचाहवेषु चरितानि
 वाहुतानि ॥ सर्वेषु देवसुरदेवगणाधिकेषु ॥ ६ ॥ हेतुः समस्तजगतो त्रिगुणापि दे
 वै ॥ नत्ता यसे हरिहरादिसिरप्पकारा ॥ सर्वाश्चयाखिलमिदं जगदंशं त्तु ॥ मया रू
 तादिपरमा प्रकृतिस्वमाद्या ॥ ७ ॥ यस्याः समस्तसुरतासमुद्धारणे ॥ इति प्रियां

म.श.

46

२९

षासुरे ॥ २ ॥ शक्रादयः सुरगणाः निहतेतिवीर्ये ॥ तस्मिन् इरात्मनि सुरारिवले च
देव्या ॥ तां उष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा ॥ वासिप्रहर्षपुलकोरुमचारुदेहा ॥
॥ २ ॥ देवाजुचे ॥ देव्याययाततमिदं जगदात्मशक्त्या ॥ निरोषदेवगणशक्तिसमूह
सूत्या ॥ तामंबिकामखिलदेवमहर्षिर्हृष्यो ॥ नक्तमानतास्मविदधा उष्टुना निसा
नः ॥ ३ ॥ यस्याः प्रभावमत्रुलं जगदाननेतो ॥ ब्रह्मा हरश्च नदिवक्रमलंबलेच सा
घंडिकाखिलजगत्यरिपालनाय ॥ नाशायचासुरजयस्यमतिकराउ ॥ ४ ॥ यात्रीः

४

तः सर्वैः स देवा सुरमानुषैः ॥ ततो हा हा लतं सर्वं दैत्यैः संनना शतत् ॥ परुषं च
 परं जगुः सकला देवता गणाः ॥ उष्टुवुस्तां ततो देवी सह देवैर्महर्षिभिः ॥ जगु
 र्गंधर्वपतयो नन्द उश्वाशरोगाणां ॥ विष्णुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभो हृदि वा
 करः ॥ जज्वलुश्चास्यं शांताः शांता हि जनि तस्वना ॥ ४४ ॥ इति श्री मा कंडीय पु
 राणे मा वलिके स चंतरे देवी श्री नगवती महात्म्ये महिषासुरवधः ॥ ६ ॥ ॐ ॥
 ऋषिरुवाच ॥ ततः सुरगणाः सर्वे देव्या रं प्रपु रोगमाः ॥ स्तुति मारे नि कर्तुं निहिते महि

स. श.

५७

२४

च ॥ कर्षति सुकरं देवी खड्गेन निरहंततः ^{३२} ॥ ततो महासुरो ह्ययो माहिषं वपु
 रा स्थितः ॥ तथैव चोत्तया मासत्रै लोकां सचराचरं ॥ ३३ ॥ ततः क्रुद्धजगन्नाता च
 डिका पानमुत्तमं ॥ प्रपौ पुनः पुनश्चैव जहा सासुरा लोचना ॥ ३४ ॥ न नर्हचासुरः
 सोऽपि बलवीर्यमदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यां च चित्ते पचं डिको प्रतिबुधरान् ॥ ३५ ॥
 सा चतान् प्रहितं स्तेनचूर्णयंती वारो करैः ॥ उवाच तमदोद्धतं मुखरागा कलेत्त
 णं ॥ ३५ ॥ श्री देव्या उवाच ॥ गार्जगार्ज्ज्वलं मूढमधुयावत्सिवात्सहं ॥ मया वयिह

स. ३

48

२७

धृतशृंगविनिनाश्चषंडंषंडंयुयुर्धनाः॥आसानिलास्ताःशतशोनिपेउर्निसो
बलाः॥२६॥इतिक्रोधसमाध्यातमापतंतंमहासुरं॥दृष्ट्वासाचंडिकाकोपंतद्वधा
यतदाकरोत्॥२७॥साहिष्वातस्यवैपाशंतंबर्बधमहासुरं॥तत्याजमाहिषिरु
पंसोपिवद्वोमहामध्ये॥२८॥ततःसिहोमवन्नद्योयावत्तस्मांबिकाशिरः॥छिन्न
त्रितावसुरस्यःखड्गपाणिरदृश्यतः॥२९॥ततएवाशुपुस्यंदेवीचिच्छेदसायकैः॥
तंखड्गचर्मणसाहंततःसोत्सुनाहागजः॥३०॥करेणचमहासिहंतंचकर्षजगर्ज

२०॥ काश्चिद्वुडप्रहारेण सुखेपैस्तथा परान् लो गूल ताडितोश्चाभ्यान् ॥ शृंगासं
 च विहारितान् ॥ २१॥ वेगो न कोश्चिदप्यत्रादेन न्नमणेन च ॥ निःस्वासपवनेना
 भ्यान् ॥ पातयामास हतले ॥ २२॥ निपात्य प्रेमथानी कमस्य भवतसोऽसुरः ॥ सि
 हं हं वुडमहादेव्याकोपंचक्रेततोऽविको ॥ २३॥ सोपिकोपान् महावीर्यः खुरखु
 लमही तलः शृंगासोपर्वतानुश्चोश्चिदेष च ननाह च ॥ २४॥ वेगन्नमणविक्षु
 लमही तस्य विशा यतः ॥ लो गूलेनाहतश्चास्त्रिः प्रावयामास सर्वतः ॥ २५॥

स. ३१

49

२६

रसाश्चामरस्पृथक्कृतं ॥१५॥ उदयश्चरणेदेव्याशिलावृक्षादिनिर्हितः ॥ दे
तमुष्टितलैश्चैवकरालश्चनिपातितः ॥१६॥ देवीकुद्वागदापातैश्चणयामासचो
दृतं ॥ वाक्कलंनिडिमालेनबाणैस्तांमृतथाधकं ॥१७॥ उग्रासमुग्रवीर्यंचतथै
वचमहाहनुं ॥ त्रिनेत्रंचत्रिशूलेनजघानपरमेश्वरः ॥१८॥ विदालसासिनाका
यत्पातयामासवैशिरः ॥ उद्वंरंदुमुखंचोत्तौशरैर्निसियमक्षयं ॥१९॥ एवंसंज्ञो
यमाणेवस्वसैमेमहिषासुरः ॥ माहिषेणस्वरूपेणत्रासयामासतानृगणान् ॥

तौ ॥ आजगामगात्रा हृष्टश्चामरस्त्रिदशादनेः ॥ सोपिशक्तिमुमोचाथ देवास्ता
 मंबिकादुतं ॥ कुंकाराचिहतां लुमौपातयामासनिःप्रज्ञो ॥ ११ ॥ नमोशक्तिनिप
 तितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः ॥ विक्षेपचामरः शूलं बाणैस्तदपिसाञ्चिनत् ॥ १२ ॥
 ततः सिंहः समुत्पत्य गजकंठोतरे स्थितः ॥ बाहुयुद्धेन युयुधतेनोच्चैस्त्रिदशा
 रिणा ॥ १३ ॥ युध्ममानौ ततस्तौ उतस्मान्नागान्महीगतौ ॥ युयुधतेति संरध्वौ प्र
 हारैरतिदारुणैः ॥ १४ ॥ ततो वेगा समुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा ॥ करप्रहारेण शि

स. श.

50

२५

चाविरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ अस्मावततो देवी स्वङ्गचर्मधरो सुरः ॥ ५ ॥ सि
हमाह लषड्केन तीक्ष्णधारेण मूर्धनि आजघान भुजे सव्ये देवी सप्यतिवैगवांश्च
ई ॥ तस्माः स्वङ्गो भुजे प्राप्य मफालं नृपनंदन ॥ ततो जयाह शूलं सकोपाद रु
णचैलेनः ॥ ७ ॥ चित्ते पचत तस्त्वं उग्रकासो महासुरः ॥ जाह्नवमानं ते जो
नीरदिविबिबमिबो वरात् ॥ ८ ॥ हृद्वा तदापतच्छूलं देवी शूलमुमुचत ॥ तेन त
द्वैधानीतं शूलं सच महासुरः ॥ ९ ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये महिषस्य च मूप

सहित्वा चार वर्षेण सा जघान महासुरान् ॥

कंडियपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीषी नगावती महात्म्ये महिषासुरसैन्यवधः
 ॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥ सखिरुवाच ॥ निहत्यमानं तस्यै न्यमवलोक्य महासुरः
 सेनानीश्चिचुरः कोपाद्ययौ यो दुमथाः विकोर ॥ स देवीं शरवर्षेण ववर्ष सम
 रेसुरः मथा मेरुगिरैः शृंगं तोय वर्षेण तोय दः ॥ २ ॥ तस्मिन्निवाततो देवी लीलये
 वशरो करान् ॥ जघान उरगान् बाणैर्यंतारं चैव वाजिनान् ॥ ३ ॥ विद्धे ह च धनुः सद्यो
 ध्वजं चाति समुद्धितं ॥ विव्याध चैनं गात्रेषु छिन्नध्वानमाश्रुगौः ॥ ४ ॥ सखि न ध २४

मध्ये ॥ ६६ ॥ पातितैरथ नागाश्चैरसुरैश्च वसुंधरा ॥ अगं म्पा सानवत्रत्रयत्रा न्
समहारणः ॥ ६७ ॥ शोणितौघा महानद्यः सद्यस्तत्र प्रपुष्कवु ॥ मध्ये चासुरसैमं
स्य वारुणा सुरवाजिनो ॥ ६८ ॥ क्षणेन तन्महासैन्यमुसुराणां तथा विक्रा ॥ निन्दे
क्षयं यथा वक्रिस्तृणदासु महाचयं ॥ ६९ ॥ सचसिंहो महानाहमुत्तमधुतके
सरः ॥ शरीरेऽस्योऽमराणी मस्य निव विचिन्वति ॥ ७० ॥ देव्यागणैश्च तैस्तत्र ह
तं युद्धं तथा सुरैः ॥ यथैनां बुष्टु बुद्धे वा पुष्कवृष्टिमुचोदिवि ॥ ७१ ॥ ॥ इति श्रीमा

मुचुस्त्रिदशाहना ॥ ६१ ॥ केषां चिद्वाहवः छिन्नाः छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ शिरां सिपे ^{६०}
 उरमेषामम्येमध्ये विभारिताः ॥ ६२ ॥ विच्छिन्नजंघास्त्रपरेपे उरुम्यमहासुराः ॥
 एकवाकहचरणः केचिद्देव्याद्विधत्ताः ॥ ६३ ॥ छिन्नेपिचाम्येशिरसिपतिताः
 पुनस्तद्धिताः ॥ कर्बुंधायुयुधुर्देव्यागृहीतपरमायुधाः ॥ ६४ ॥ ननु उश्चापरेत
 त्रयुद्धेत्त्रयलयाश्रिताः ॥ कर्बुंधाश्छिन्नशिरसः खड्गशक्यर्षिप्राणयः ॥ ६५ ॥
 तिष्ठतिष्ठेतिनाषतो देवामम्येमहासुराः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिवैवोक्ता देव्यायुयुधिरे

स.श.

52

२३

गांश्चतथैवायेतस्मिन् युद्धमहोत्सवे ॥५६॥ ततो देवी विश्वलेन गह्या शरवृष्टि
निः ॥ षड्गद्विनिश्चवातरो निजघान महामुरान् ॥५७॥ पातयामास चैवान्मान्घं
दास्वनविमोहितान् ॥ असुरान्नुविपाशेन ॥ बद्ध्वा चान्मानकर्षति ॥५८॥ केचिद्विध
हतास्तीक्ष्णैः प्रजपातैस्तथापरे ॥ विपोथितानिपातेन गह्यानुविशो रते ॥५९॥
विमुश्चकेचिदुधिरं मुशलेन हतः ॥ केचिन्निपतितान्द्रुमौलिनाश्चलेन व
हसि ॥६०॥ निरंतराः शरैश्चेण हताः केचिद्रणजिरैः ॥ सेधानुकारिणः प्राणान्मु

शस्त्राण्यस्त्राणि चंडिका ॥ लीलयेव प्रचिच्छेदनिजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ५१ ॥ अनाय
 स्तानना देवा स्त्रयमाना सुरपतिः ॥ मुमोचा सुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥ ५२ ॥
 सोपि कुद्वो यधुत सतो देव्या वाहन केशरी ॥ च चारा सुरसैत्येषु वनेषु वक्रताशनः
 ५३ ॥ निश्चासानुमुचेयोश्च युध्यमानारण्ये विकी ॥ सद्यस्त एव संस्तुता गणः शत
 सहस्रशः ॥ ५४ ॥ युयुधुः स्ते परशुभिः त्रिडिमाला सिपद्विशैः ॥ नाशयंतोऽसुरग
 णान् देवी शक्त्यपट्टं हिताः ॥ ५५ ॥ अवाहयंत पटहान् गणः शंखोस्तथा परे ॥ मृदं

स. श.

53

२२

४५॥ विडालाख्यो महादैत्यपंचाशद्विरथायुधैः॥ युयुधे संयुगे तत्र रथानोपरि
वारितः॥ ४६॥ अन्ये च तत्रायुतशोरथनागहयैर्वताः॥ युयुधुः संयुगे देव्या सह
तत्र महासुराः॥ ४७॥ कोटिकोटिसहस्रैस्त्रुरथानां दंतिनां तथा॥ हयानां च वृतो
युद्धे तत्राहमहिषासुरः॥ ४८॥ तोमरैर्निडिमालैश्च राक्त्रिभुशालैस्तथा॥
युयुधुः संयुगे देव्या षड्भैः परशुपट्टिशैः॥ ४९॥ केचिच्च चिह्नपुःशक्तीः केचित्सा
शांस्तथा परे देवांस्वङ्गप्रहारैस्सुतेतां हं उंपचक्रमुः॥ ५०॥ सापि देवी ततस्तानि

८१

सुरसेनानीश्चिन्तुराख्योमहासुरः ॥ ४० ॥ युयुधेचामरश्चान्यैश्चत्रंगबलाचितः
 रथानामयुतैः षड्भिः रुद्रयाख्योमहासुरः ॥ ४१ ॥ अयुधतायुतानां च सहस्रेण
 महादनुः ॥ पंचाशान्निश्चनियुतैरसिलोमामहासुरः ॥ ४२ ॥ अयुतानां शतैः षड्भिः
 बाष्कलोयुयुधेरणे ॥ गजवाजिसहस्रौघैरनेकैरुग्रैः ॥ ४३ ॥ उग्रश्च शोभवी
 र्यश्च त्रिनेत्रश्च महाबली ॥ इतोरथानां कोद्याश्च युधेतस्मिन्नयुधतः ॥ ४४ ॥ इतः
 कालोरथानां चरणे पंचाशतायुतैः ॥ युयुधेवासुरैस्तत्र तावद्भिः परिवारितः ॥

स. ३.

54

२१

मात्ममूर्त्तयः ॥ दृष्ट्वा समस्तं संतुष्वं त्रैलोक्यममरारयः ॥ ३५ ॥ सन्नदाखिलसै
न्यास्ते समुत्सुरुदायुधः ॥ आः किमेतदितिक्रोधादात्ताप्यमहिषासुरैः ॥ ३६ ॥
अभ्यधावततेशहमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ सददशतितो देवीं व्यामलोकत्रयीविषा
३७ ॥ पादाक्रान्तानतनुवंकिरीटोद्धिषितांबरं ॥ क्षोभिताशेषपातालां धनुर्ज्या
निखनेन च ॥ ३८ ॥ दिशोऽनुजसहस्रेण समंताद्याप्यसंस्थितां ॥ ततः प्रवृत्तैतद्यु
द्धंतया देव्यासुरद्विषां ॥ ३९ ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैरादीपितदिगांतरं ॥ महिषा

55
न्यायुधानिच ॥ उचुर्जयजयं सुवैर्जयतां तेजयैषिण ॥ २१ ॥ शूलेशलादिनिःशुष्य
हदौतस्यैपिनाकधक् ॥ चक्रं च दत्तवान् लक्षः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥ शंखं
च वरुणः शक्तिं हदौतस्यै कृताशनः ॥ मारुतो दत्तवांश्चापे वाण प्रुषेतिथेषुधो ॥
२१ ॥ वज्रमिद्रं समुत्पाद्य कलिशादमराधिपः ॥ हदौतस्यै सहस्रा हौघं तामैरावता
जजात् ॥ २२ ॥ कालहं डाय मोहं डं पाशं चो बुपतिहदौ ॥ प्रजापतिश्चात्तमालो हदौ
ब्रह्माकमेडलुं ॥ २३ ॥ समस्तरोमकूपेषु निजरत्नमी न्दुहिवाकरः ॥ कालश्च दत्तवा ॥ २४ ॥

स

55

२४

सा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयो युग्मे मध्यमै देण चाभवत् ॥ वारुणेन च तं धोरु नितं व
स्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥ ब्रह्मण स्तेजसा पादौ तदंगुल्यो कर्तैजसा ॥ वसुतो च करंगुलः
क्रौंचेरेण च नासिका ॥ १५ ॥ तस्मात्सुदंता संसृताः प्राजापत्येन तेजसा ॥ नयनत्रित
यं जज्ञे तथा पावकतेजसा ॥ १६ ॥ भ्रुवौ च मध्ययो स्तेजः ॥ अक्षणा वनिलस्य च ॥ अग्ने
षां चैव देवानां संभवस्तेजसाः शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्त देवानां तेजो रात्रिस्समुद्भ
वा ॥ तां विलोक्य मुहं प्रापुः स हि सा हिताः ॥ १८ ॥ ततो देवा ह दुस्तस्यै स्वा नि स्वा

धुसहनः॥ चकारकोपशंभुश्च नृकटीकुटिलाननौ॥ ८॥ ततोतिकोपपूरुष्यच
क्रिणोवहनात्ततः॥ निश्चक्राममहतेजोब्रह्मणःशंकरस्यच॥ ९॥ श्रुयेषांचैवदे
वानो॥ शक्राहीनांशरीरतः॥ निर्गतंसुमहत्तेजस्तच्चैक्यसमगच्छत॥ १०॥ अतीवते
जसःकूटेकालंतमिवपर्वतं॥ दृष्टुस्तेसुरास्तत्रज्वालाव्यासदिगंतरं॥ ११॥ अ
त्रलंतत्रततेजःसर्वदेववारीरजं॥ एकस्वंतदह्नूनारीव्याप्तलोकत्रयंविष्णुं॥ १२॥
यदह्नूच्छांभवंतेजस्तेनाजायततन्मुखे॥ याम्पेनचानवनृकेशावाहवोविल्लुतेज

म.

56

१८

पराजिता देवाः पद्मयोनिप्रजापतिः पुरस्कृत्यगतास्त्रयत्रेशगुरुदधजैः ३॥
यथावत्तंतयोस्तद्व॥ महिषासुरचेष्टितं त्रिदशाः कथयामासुर्देवाभिर्नवविस्त
रं ४॥ सूर्येन्द्राग्निर्लेह्नो यमस्यैवसुणस्य च ॥ अन्तेषां चाधिकारं च स्वयमे
वाधितिष्ठति ५॥ स्वर्गान्निराजताः सर्वे ते न देवगणा इति ॥ विचरंति यथा मर्त्या
महिषेण उरात्मना ६॥ एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितं ॥ शरणं वः प्रप
न्नास्मो वधस्तस्म विचिंत्यतां ७॥ इति पुराणं ॥ ६३॥ निशाम्य देवानां वचं सिम

6

मध्यमवदित्तस्यावेत्सुकावः॥ उासिकृषदः। महालक्ष्मादेवता। शाकनराश। ति। उगा
 बीजं। वायुस्तत्वं। यजुर्वेदघाठफलं। अनीष्टार्थेजयेविनियोगः॥ ३४
 तथेत्कक्तागवता॥ शंखचक्रगहमृता॥ अवाचक्रेणवैखिन्ने। जघनेशिरस्त्री
 तयो॥ १८॥ एवमेषासमुत्पन्नाब्रह्मणामंस्तुतास्वयं॥ प्रभावमस्यादेव्याश्चभूयः
 शृणुवहामिते॥ १९॥ इतिश्रीमाकंडेयपुराणेषावर्षिकेमन्त्रतरेदेवीश्रीनगवती
 हात्म्येमधुकैटभवधः॥ ॥४॥ ३॥ ॥ अषिरुवाच॥ ॥ देवासुरमन्त्रदु
 दं प्रसूतमृशतंपुरा॥ महिषेसुराणामधिपेदेवानांचपुरंदरे॥ १॥ तत्रासुरमहि
 वीर्षे॥ देवसैन्यंपराजितं॥ जिवाचसकलान्देवानिद्रोहन्महिषासुरैः॥ २॥ ततः १९

स.श

57

१९

लोक्यसमुद्भूतमहोत्सवः॥ उवाचमत्तो व्रियतो वरो वा यो निवां छिते ॥ १३ ॥ ताव
प्यतिबलो न्नत्तो महा माया विमोहितो ॥ उक्तवंतौ वरोः स्मत्तौ व्रियता मितिकेश
वं ॥ १४ ॥ श्रीनगवानुवाच ॥ न वेतामद्य मे उष्टौ मम वध्मा बुतावपि ॥ किमन्येन
वरेण त्र एतावद्विदते मया ॥ १५ ॥ वंचिता म्मा मिति तदा सर्व मापो मये जगतं ॥
वि लो क्यता न्मा गहितो नगवान्कमलेक्षणः ॥ १६ ॥ प्रीतो स्वस्तव युद्धेन स्त्रा घ्यं
स्वमस्फरावयो ॥ आवां जहिन यत्रो वी सलिलेन परिप्लुता ॥ १७ ॥ रुषिरुवाच ॥

रुषिरुवाच ॥

विक्रमे
द्विजो व
मलक
रयस्य

रुषिरुवाच ॥ एवेसुतातहादेवीतामसीतत्रवेधसां ॥ विस्तोप्रबोधनाथयिनिहं
 उंमधुकैटमौ ॥ ६७ ॥ नेत्रास्यनासिकाबाहु रुदयेस्यस्तथोरसः ॥ निगम्यहृदि
 तस्त्वौब्रह्मणोषक्रजन्मनः ॥ ६८ ॥ उत्तस्त्वौचजगन्नाथस्तयामुक्तेजनाहृदि ॥
 एकाहविदित्रायनात्ततःसदृशेचतौ ॥ ७० ॥ मधुकैटमौडुरात्मानावतिवीर्यप
 राक्रमौ ॥ क्रोधरक्तेक्षणौहंउंब्रह्माणंजनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ समुच्छायततस्ताभ्यामु
 युधेनगवानूहरिः ॥ पंचवर्षसहस्राणिबाहुप्रहणेविलुः ॥ ७२ ॥ निजमाथोसमा

वा

एतदंतर

58

१६

यच्च किंचिच्चिदसुसदसदाखिलात्मके^{६३} तस्य सर्वस्य याशक्तिः सावं किं
स्त्रयते मया ॥ ६३ ॥ यथा त्रयाजगत्त्रयजगत्प्राप्तियोजगत् सोऽपि निद्रा
वशं नीतः कस्त्वां स्तोत्रमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥ विष्णुः शरीरग्रहणमहमीमान एव च^{६४}
कारितास्ते यतो तस्त्वांकः स्तोत्रं शक्तिमान् भवेत् ॥ ६५ ॥ सावं मिच्छं प्रभा वैश्वै
रुदारैर्देविसंस्तुता मोहयैतौ दुराधर्षा वसुरौ मधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधं च ज
गत्सामीनियताम चकतो लघुं ॥ बोधश्च क्रियतामसहं त्रमेतौ महासुरौ ॥ ६७

जगन्मये ॥ ५३ ॥ महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः ॥ महासोहात्रावती
 महादेवी महेश्वरी ॥ ५४ ॥ प्रकृतिस्त्वेव सर्वस्मृगुणत्रयविनाविनी ॥ कालरात्रि
 र्महारात्रिमोहिरात्रिश्वहासुणा ॥ ५५ ॥ वंश्रीस्त्वमीश्वरी वंश्रीस्त्वे बुधिबोधल
 क्षणा ॥ लेजापुष्टिस्तथा उष्टिस्त्वे शोतिः शोतिरेव च ॥ ५६ ॥ खड्गिनी श्लिनी घो
 रागहिनी चक्रिणी तथा ॥ शंखिनी चापिनी वाणा नुषंडी परिघायुधा ॥ ५७ ॥ सौम्या
 सौम्यतरा शेषसौम्येभ्यस्त्विति सुंदरी ॥ परापराणां परमावैमेव परमेश्वरी ॥ ५८ ॥

स. ३

५९

५५

१३ लयां ॥ ५२ ॥ ~~ब्रह्म उवाच~~ ॥ ३ ॥ विश्वेश्वरी जगद्विस्मृति संहारकारिणी ॥ स्तौमि नि
द्रां नगवतीं ॥ विस्मरतुलते जसः ॥ ५३ ॥ वंसाहा त्वं स्वधा वंदे विषद्धार स्वरात्मि
का ॥ सुधा वमचरे नित्ये त्रिधा मात्रात्मिका स्थिता ॥ ५४ ॥ अर्द्धमात्रा स्थिता नित्या
यानुचाया विशेषतः ॥ वमेव संक्ष्मा सा वित्री वंदे विजननीपरा ॥ ५५ ॥ वयेतद्वा
र्यते विश्वं वयेत सृज्यते जगत् ॥ वयेत त्वात्मते देवि वमस्यंते च सर्वदा ॥ ५६ ॥
विसृष्टौ सृष्टि रूपा वं स्थिति रूपा च पालने ॥ तथा संकृति रूपांते जगतोस्य

मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ ४२ ॥ तथा विसृज्यते विश्वं जगदेतच्चराचरं ॥ सै
 षा प्रसंन्यावरदा नृणां भवति मुक्तये ॥ ४३ ॥ सा विद्या परमा मुक्तेर्हेतुः कृतासना
 तनिःसंसारबंधहेतुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ४४ ॥ राजा उवाच ॥ जगद्वन्काहि
 सा देवी महामाये तियां नवान् ॥ ब्रवीति कुं मुत्सन्ना कर्म चास्याश्च किं द्विज ॥ ४५ ॥
 यत्प्रभावात् सा देवी यस्वरूपा यदुद्भवा ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि वक्तो ब्रह्मवि
 द्वां वरं ॥ ४६ ॥ सः पुरुवाच ॥ नित्यैव सा जगन्मूर्तिस्तया सर्वमिदं ततं ॥ तथा पित

तस्मत्पत्रिर्वक्रुधश्चयतोमम ॥४॥ देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा ॥
उत्पन्नेति तदा लोके सानि स्याप्य सिधीयते ॥४८॥ योगनिद्रायदा विष्णुर्जगत्केका
रुद्रीलते ॥ आस्ती यत्रोषमनजत्कल्पांते भगवान्प्रभुः ॥४९॥ तदा द्वावसुरौ घो
रौ विख्यातौ मधुकैटभौ ॥ विष्णुकर्मलोद्गतौ हंडुं ब्रह्माण्डमुद्यतौ ॥५०॥ सनानि
कमले विष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुप्तं च जनार्दनं ॥
५१॥ त्रुष्ट्वा वयोगनिद्रांतामेकाग्रहृदयस्थितं ॥ विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेव कृता ॥ १४

स. रा.

सं

स्वर्गनेन च संत्यक्तस्तेषु हाही तथाप्यति ॥ ३२ ॥ एवमेष तथा हं च द्वावप्येतं
 दुःखितौ ॥ ३३ ॥ हेष्टोषेपि विषये ममत्वाद्दृष्टमानसौ ॥ ३४ ॥ तस्मिन्नेतन्महाभा
 गयन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥ ममास्त्वन्नवत्तेषां विवेकांक्षस्य मूढता ॥ ३५ ॥ ॥ ॥
 स्वच ॥ ॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्पर्शतो विषयगोचरं ॥ केचिद्दिव्यं तथारात्रौ प्राणि
 नस्तुल्यदृश्यं ॥ ३६ ॥ ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किरुतेन हि केवलं ॥ यतो हि ज्ञानि
 नः सर्वेषु पशुपक्षिमृगादयः ॥ ३७ ॥ ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्रेषां मृगपक्षिणां ॥ ६
 विषयाश्च प्रहृत्वा गः ॥ योति वैवं प्रथक् प्रथक् ॥ दिवांधाः प्राणिनः केचिद्वा वेदान्तथा

मनुष्याणां च यत्रेषां उस्ममन्त्रश्रोत्रयो ॥ ३७ ॥ ज्ञानेपिसतिपश्यैतान्पतंगान् ॥
शावचंचुषु ॥ कसमोचाहतामोहात्पीयमानानपिचुषु ॥ ३८ ॥ मानुषामनुज
व्याघ्रसानिलाषाः सुतान्प्रति ॥ लोनात्प्रकृपकारायनचेतान्किनपश्यसि ॥
३९ ॥ तथापिममतावत्रेमोहगत्रेनिपातितो ॥ महामायाप्रभावेनसंसारस्थिति
करिणा ॥ ४० ॥ तन्नात्रविस्मयः कायेयोगनिद्राजगत्पते ॥ महामायाहरेश्चैषात
यासंमोह्यतेजगत् ॥ ४१ ॥ ज्ञानिनामपिचेतोसिदेवीमगवतीहिसा ॥ षड्राहस्य

स. ३

१३

4
ममचेमं किनुसां प्रतं ॥ २२ ॥ कथंते किनुसदृता इष्टनाः किनुमे सुताः ॥ राजो वाच ॥
ये निरस्तो नवान् लुध्वै पुत्रदारादिनि ॥ २३ ॥ तेषु किनवतः स्नेहमनुवभ्रति
मानसं ॥ वैश्य उवाच ॥ एवमेतद्यथा प्राह नवान् स्मरुतं वचैः ॥ किं करोमि नवभ्रा
तिममनिष्ठुरतां मनः ॥ २४ ॥ ये संत्यज्यपिष्टस्नेहं धनं लुध्वै निराहृतैः ॥ प्रीतिस्व
जनहादं च हादितेषेव मे मनः ॥ २५ ॥ किमेतन्नामिजानामिजानन्नपिमहामते ॥ य
त्प्रेमप्रवणं चित्तं विगुणेषु पिबंधुषु ॥ २६ ॥ तेषां हते मेनि ॥ सो हौर्मनस्यं च जायते ॥

करोमि किं यन्न मनस्तेषु प्रीतिषु निष्ठुरं ॥ २७ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्तौ सहितौ वि
प्रतं मुनिं समुपस्थितौ ॥ समाधिर्नाम वेदोऽसौ स च पार्थिव सत्तमं ॥ २८ ॥ तत्रात्र
तौ यथा न्यायं यथा हृतेन संविदौ ॥ उपविष्टौ कथाः काश्चिच्च क्रतुर्वैश्वपार्थिवौ ॥
२९ ॥ राजा उवाच ॥ न गवस्वामहं प्रष्टुमिच्छामि कं वदस्व ततः ॥ इवायमने मनसः
सुचिन्नायत्नतो विना ॥ ३० ॥ मम त्वं तराज्यस्य राज्यांगेषु खिलेषु पि ॥ जानतोऽपि य
था जस्य किमेतन्मुनि सत्तम ॥ ३१ ॥ अथ च निःकृतः पुत्रैर्दृष्टिर्नृत्स्योऽर्जितः ॥

स. ३

१२

ॐ ॐ

श्रीमद्देववर्ष

सेवैश्वमेकं ददर्श सः ॥ सष्टष्टेन कस्त्वेनो हेतुश्चागमनेत्रकं ॥ १७ ॥ सशोकश्चक
स्मात्तुं उर्मना इवलक्ष्यसे ॥ इत्याकर्णवचस्तस्य रूपतेः प्रणयोदितं ॥ १८ ॥ प्रफुवाच
सतं वैश्यः प्रश्रयावनतो ह्यप्यं ॥ वैश्य उवाच ॥ समाधिनामि वैश्वो ह मुत्पन्नो धनिनां क
ले ॥ १९ ॥ पुत्रहारे निरस्तश्च धनलो नाह साधुनिः ॥ विहीनः स्वजनैर्द्वारिः पुत्रैरादायमे
धने ॥ २० ॥ वनमभ्यागतोऽः खानिरस्तश्चाप्तबंधुनिः ॥ सोहं न वेद्विपुत्राणां कशला
कशलात्मिको ॥ २१ ॥ प्रवृत्तिस्वजनानां च दारणां चान्नसंस्थिता ॥ किनुतेषां गृहेहे

स. ३

११

... विनिर्दिष्टः । श्रीमद्वेदिकेऽयं नाम्नावलिः । मनुः कथ्यतेऽष्टमः । निशा

महर्षेकथयत्यत्रिचंडिकायास्त्रुविस्तारात् यथाव्याप्तं जगत्सर्वत्रिलोक्ये स च
राचरोऽ२ । श्रीमद्वेदिकेऽयं उवाच ॥ सावलिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेऽष्टमः । निशा
मयत इत्यत्रि विस्ताराद्दहतो ममोऽ२ । महामाया नुभावेन यथा मन्वंतराधिपः ॥
स बभूव महात्मा सावलिस्तनयोरवे ३ । स्वारे चिषेऽन्तरे पूवं चैत्रवंशसमुद्भ
वः सुरथो ना मराजा म्भसमस्ते हिति मंडले ४ । तस्य पास्यतः सम्पक् प्रजाः पु
त्रानि वीरसान् ॥ बभूवुः शत्रुवो म्भपाः कोला विधं सिनस्तहा ५ ॥ तस्य तैरभव क

64

इमतिप्रबलदंडिनः नूनैरपिसतैर्युधैकोलाविधंसिनिर्गितः ॥ ६ ॥ ततः सुपुरमा
 यातो ॥ निजदेशाधिपोनवत् ॥ आक्रांतः समहाजागस्तिस्तदाप्रचलारिनि ॥ ७ ॥ अ
 मात्पैर्बलित्तिदुष्टैर्बलस्यडुगत्मनिः ॥ कोशोबलंवाप्रकृतं तत्रापि स्वपुरे ॥ तः
 ८ ॥ ततो मगया व्याजेन ॥ कृतः स्वाम्यः सत्प्रयतिः ॥ एकाकी हयमासह्यजगामगहनं
 वनं ॥ ९ ॥ सतत्राश्रममदाह्नी द्विजवर्यसुमेधसः ॥ प्रशान्तं ॥ पदाकीर्णमुनिशि
 ष्योपशान्तिं ॥ १० ॥ तस्मै किंचिन्नकालंच मुनिनातेन सन्नतः ॥ इतश्चेतश्च विचरं

शार

३५

महेवावशानुगाः ॥ यज्ञभागानर्हसर्वानुपाशानिष्टयकरथकं ॥ ६० ॥ त्रैलोक्येव
 ररश्चानिममवशानुनेकशः ॥ तथैवगजरत्रं चकृतं देवेन्द्रवाहनं ॥ ६१ ॥ ह्यीरोदम
 थनोद्भूतमश्वरत्रंममामरैः ॥ उच्चैःश्रवणसंज्ञं प्रणिपत्यसमर्पितं ॥ ६२ ॥ यानिचा
 यानिहेवेषु गंधर्वैरुपगोषच ॥ ~~रत्नैर्निर्मितानि सुवर्णैश्च~~ ॥ ६३ ॥ स्त्री
 रत्रं चकृतां वीरैर्विलोसावमस्मा मुपागच्छयतोरत्रमुजोवयं ॥ मां वाममानुजे वापि
 निशुं नमुसु विक्रमं ॥ ६४ ॥ अजवं चंचलायां गिरत्रत्तासि वैयतः ॥ परमैश्वर्यमउ

नेमन्यामहेवयं २

65

रत्नैर्
 निर्मित
 तानि
 वक्रं

७३

लं प्राप्सते मत्परिग्रहम् ॥ एतद्बुद्ध्या समा लोच्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥ ^{१४} अविस्वच ॥ ^{१५} इत्य सप्त श
क्रासातदा देवी गौरी रीरंतः स्मिता जगौ ॥ ३ ॥ इति गणपती नमो ज्ञाय ये हं धार्यते जगत् ॥
७ ॥ श्री हेक्वच ॥ सत्यमुक्ते वयानात्र मिथ्या किंचिद्वयोदिते ॥ त्रैलोक्याधिपतिः शुभे
निशुंनश्चापिता दृशः ॥ किंच त्रयस्य तिस्रां तं मिथ्या तत्र क्रियते कथं ॥ श्रूयतां मत्स्य
बुद्धिवात्य तिस्राया रूता पुरा ॥ यो मां जयति संग्रामे यो मे हर्षं व्यपोहति ॥ यो मे ह
र्षं प्रतिबलो लोके समे च ॥ तत्र विष्यति ॥ तदा गच्छतु शुभे नोऽत्र निशुंनो वामहासुरः ॥
मां जिवा किंचिरेण त्रपाणिगृह्णातु मे लघु ॥ इति उवाच ॥ अविस्वसि मे वं वंदे वि ॥ ३ ॥